

รายงานการวิจัย

พฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

ของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา

Academic Misconduct Behavior of Children and Youth in Songkhla Province

ดร.อิสระ ทองสามสี

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2558

ชื่องานวิจัย พฤติกรรมการประพาดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชน
 ในจังหวัดสงขลา
ผู้วิจัย คร.อิสระ ทองสามลี
คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปี 2558

บทคัดย่อ

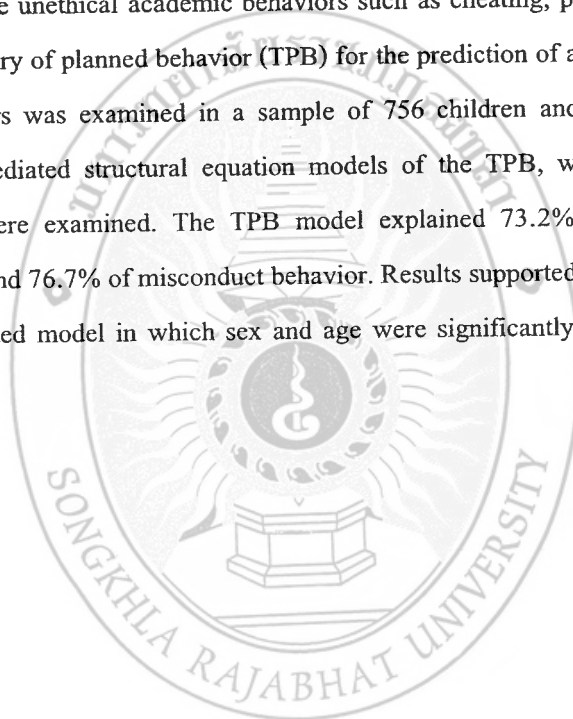
การประพาดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการปรากฏอย่างแพร่หลายทั้งในระดับ
 ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนจรรยาบรรณ อาทิ ทูจริต
 ในการสอบ โจกรกรรมทางวรรณกรรม การให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ หรือพฤติกรรมอื่นที่ไม่ถูกต้องตาม
 ระเบียบ การวิจัยครั้งนี้มุ่งคาดการณ์เจตนาเชิงพฤติกรรมและพฤติกรรมการประพาดิตัวไม่เหมาะสม
 ทางวิชาการของเด็กและเยาวชน จำนวน 756 คน ในจังหวัดสงขลา โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน
 เป็นหลัก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคโมเดลสมการ โครงสร้างแบบมีตัวแปรคั่นกลาง รวมถึงการ
 วิเคราะห์อิทธิพลกำกับของตัวแปรเพศและอายุ ผลการวิจัยพบว่า โมเดลสมการ โครงสร้างตาม
 รูปแบบของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนสามารถอธิบายความแปรปรวนของเจตนาเชิงพฤติกรรมและ
 พฤติกรรมการประพาดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการได้ร้อยละ 73.2 และร้อยละ 76.7 ตามลำดับ
 ผลการวิจัยดังกล่าวสนับสนุนทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและอิทธิพลกำกับบางส่วนของตัวแปรเพศ
 และอายุที่มีต่อ โมเดลดังกล่าว

เลขที่	458909
วันที่	28 ต.ค. 2559
เลขที่พิมพ์	302.85
	๑๓๘ พ

Research Title	Academic Misconduct Behavior of Children and Youth in Songkhla Province
Researcher	Isara Tongsamsi (Ph.D.)
Faculty	Humanities and Social Sciences
Year	2015

Abstract

Academic misconduct is widespread within primary, secondary and higher education. It can include unethical academic behaviors such as cheating, plagiarism, perjury or unauthorized help. Theory of planned behavior (TPB) for the prediction of academic misconduct intentions and behaviors was examined in a sample of 756 children and youth in Songkhla province, Thailand. Mediated structural equation models of the TPB, with sex and age, as moderator variables were examined. The TPB model explained 73.2% of the variance in misconduct intentions and 76.7% of misconduct behavior. Results supported both the TPB model and a partially moderated model in which sex and age were significantly related to academic misconduct model.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมการ
ประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา รวมถึงนำผลการวิจัยที่
ได้ไปนำเสนอแก่ผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดสงขลาเพื่อแสวงหาแนวทางป้องกันและแก้ไข
ปัญหาดังกล่าว

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา
ประโยชน์ที่ได้จากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้เขียนขอมอบให้บิดา มารดา ภรรยา บุตร และผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องทุกท่าน

ดร.อิสระ ทองสามสี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

พฤษภาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
สมมุติฐานการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดทฤษฎี	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
กรอบแนวคิดการวิจัย	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
รูปแบบการวิจัย	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
การรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
สรุปผล	66
อภิปรายผล	72
ข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	87
ประวัติผู้วิจัย	100

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 รายละเอียดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ	13
ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	38
ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรแฝงและตัวชี้วัด	40
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น	42
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน	46
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกแบบ Fornell-Larcker Criterion	47
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกแบบ Cross loading	47
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุของตัวแปรแฝง	49
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลและระดับนัยสำคัญทางสถิติ	50
ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องและค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์	51
ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลและขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์	52
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลาง	54
ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์กลุ่มพหุ	56
ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลปฏิสัมพันธ์	60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน	11
ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย	22
ภาพประกอบ 3 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์	44
ภาพประกอบ 4 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสถิติทดสอบทีของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล และค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด	45
ภาพประกอบ 5 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) โดยไม่มีตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) คั่นกลาง	54
ภาพประกอบ 6 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) โดยมีตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) เป็นตัวแปรคั่นกลาง	55
ภาพประกอบ 7 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย	57
ภาพประกอบ 8 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง	58
ภาพประกอบ 9 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ไปยังตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ	61
ภาพประกอบ 10 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) ไปยังตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ	62

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพประกอบ 11 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกรรมการประพฤิตัวไม่เหมาะสมทาง วิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤิตัว ไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ	63
ภาพประกอบ 12 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงเจตนา เชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ไปยังตัวแปรแฝง พฤติกรรมกรรมการประพฤิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ	64
ภาพประกอบ 13 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกรรมการประพฤิตัวไม่เหมาะสมทาง วิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงพฤติกรรมกรรมการประพฤิตัวไม่เหมาะสมทาง วิชาการ (B) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ	65

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (Academic Misconduct) ของเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาจัดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญทางการศึกษา โดยเป็นการกระทำหรือพยายามกระทำที่ทุจริตเพื่อให้ตัวเองเกิดความได้เปรียบทางการศึกษา ได้ผลการเรียนที่ดีแต่สร้างความเป็นธรรมให้กับบุคคลอื่น ซึ่งเกิดผลกระทบทางลบตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทั้งต่อตัวเด็กและเยาวชนเองที่สร้างให้เกิดนิสัยทุจริต และต่อสถาบันการศึกษาระดับที่สูงขึ้นซึ่งการพิจารณาคุณสมบัติในการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาส่วนหนึ่งมาจากผลการเรียนในอดีต หรือต่อนายจ้างที่เหตุผลหนึ่งของการว่าจ้างพิจารณาจากผลการเรียนในอดีตเช่นกัน (Bouville, 2010) นอกจากนี้ ยังอาจทำให้การจัดการศึกษาล้มเหลวเนื่องจากครูผู้สอนไม่สามารถประเมินได้ว่ากระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด หรือจะปรับปรุงการเรียนการสอนในประเด็นได้บ้าง (Passow, Mayhew, Finelli, Harding, & Carpenter, 2006)

พฤติกรรมและเจตนาเชิงพฤติกรรมเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนจัดว่าเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยปัจจุบันและอาจพัฒนาไปสู่ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในอนาคต ดังผลการสำรวจของสวนดุสิตโพลล์ (2555) ที่พบว่าปัญหาอันดับหนึ่งของการทุจริตของเด็กและเยาวชนที่ปรากฏอยู่ในสังคมไทย ณ วันนี้ ได้แก่ การทุจริตการสอบ/ลอกข้อสอบ/พกข้อสอบ/ลอกการบ้าน สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงสำรวจของเอแบคโพลล์ (2555) ที่สอบถามเด็กและเยาวชนถึงความเป็จริงของสภาพสังคมไทยในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับประโยคที่ว่า “คนดีมีที่ยืน” กับ “คนดีไม่มีที่ยืน” พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 80.1 คิดว่า สังคมไทยปัจจุบันเป็นแบบ “คนดีไม่มีที่ยืน” ในขณะที่ร้อยละ 19.9 คิดว่า สังคมไทยปัจจุบันเป็นแบบ “คนดีมีที่ยืน” และส่วนใหญ่หรือร้อยละ 59.4 ของเด็กและเยาวชนระบุว่า ข้าราชการ เจ้าหน้าที่รัฐ และประชาชนที่ยอมรับผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่ทุจริตคอร์รัปชัน กลับได้ดีมีตำแหน่งสูงขึ้นและได้รับผลประโยชน์ต่างตอบแทน

การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการยังเป็นประเด็นที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ความสำคัญ โดยได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง “เก่งจริงต้องไม่โกง” ขึ้นเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2558 เพื่อเป็นเวทีให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและนักศึกษาได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและสรุปเป็นแนวทางในการสร้างจิตสำนึกและแนวทางในการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งนี้ เพื่อปลูกและปลูกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริตและการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของบุคลากรและนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้เห็นแก่ประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน โดย

ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมนักศึกษา และกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและความพอเพียง ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ด้านการป้องกัน กลยุทธ์ด้านการพัฒนา และ กลยุทธ์ด้านการสร้างแรงจูงใจ อาทิ การสร้างค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ทางวิชาการ (Academic honesty) ด้วยการไม่ทุจริตการสอบ ไม่คัดลอก หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตน ให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้อาจคาดการณ์เจตคติของเด็กและเยาวชนไทยต่อการทุจริตในสังคมว่าถือเป็นเรื่องปกติ และผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ได้รับการลงโทษทางกฎหมาย เจตคติเช่นนี้นำไปสู่ความเสื่อมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยที่ดีของเด็กและเยาวชนไทย ส่งผลกระทบต่อการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตในอนาคต การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาในภาคใต้โดยมีสถานศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ผลลัพธ์ที่ได้จะนำไปสู่การกำหนดนโยบาย แผนงานและโครงการ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา
2. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลคั่นกลาง และอิทธิพลกำกับต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา

สมมุติฐานการวิจัย

1. เจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
3. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
4. เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
5. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบพฤติกรรมการประพาศิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา
2. ได้ทราบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลคั่นกลาง และอิทธิพลกำกับต่อพฤติกรรมการประพาศิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา
3. ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในเอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) ระดับชาติหรือนานาชาติ หรือในวารสารวิชาการระดับชาติ/นานาชาติในฐานข้อมูลที่ได้รับการยอมรับ อาทิ TCI WOS SCOPUS หรือฐานข้อมูลสากลอื่น ๆ เป็นต้น
4. เพื่อนำผลงานวิจัยไปนำเสนอแก่ผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดสงขลาในประเด็นแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาคการประพาศิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
เนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พฤติกรรมการประพาศิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชน และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากร
ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ จำนวน 413,027 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ จำนวน 800 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก
3. ขอบเขตด้านพื้นที่
พื้นที่ที่ทำการวิจัย คือ อำเภอสะเดา อำเภอบางกล่ำ อำเภอนาหม่อม อำเภอรัตนภูมิ อำเภอระโนด และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
4. ขอบเขตด้านเวลา
การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือนพฤษภาคม 2556 ถึงเดือนมีนาคม 2558
5. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 5.1 ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมการประพาศิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพาศิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพาศิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

5.2 ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่ เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ และพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

5.3 ตัวแปรกำกับ ได้แก่ เพศ และอายุ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (Attitudes toward misconduct) หมายถึง ความรู้สึกในเชิงบวกหรือลบที่มีต่อการกระทำหรือพยายามกระทำที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการศึกษาและสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับบุคคลอื่น โดยเชื่อว่าหากแสดงพฤติกรรมดังกล่าวแล้วจะได้รับผลเชิงบวกก็จะมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ในทางตรงข้าม หากเชื่อว่าแสดงพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับผลเชิงลบ ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (Subjective norms) หมายถึง การรับรู้จากคนอื่น ๆ ที่มีความสำคัญสำหรับตนต้องการหรือไม่ต้องการให้ตนแสดงการกระทำหรือพยายามกระทำที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการศึกษาและสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับบุคคลอื่น

การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (Perceived behavioral control) หมายถึง การแปลความหมายจากสถานการณ์รอบข้างว่าเป็นเรื่องยากหรือง่ายที่จะแสดงการกระทำหรือพยายามกระทำที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการศึกษาและสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับบุคคลอื่น

เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (Intention to engage in academic misconduct) หมายถึง ความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะแสดงการกระทำหรือพยายามกระทำที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการศึกษาและสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับบุคคลอื่น

พฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (Academic misconduct behavior) หมายถึง การกระทำหรือพยายามกระทำที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการศึกษาและสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับบุคคลอื่น อาทิ ทุจริตการสอบด้วยการพยายามลอกคำตอบหรือให้ผู้อื่นลอกคำตอบ นำเอกสารหรืออุปกรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ โจกรรมทางวรรณกรรมด้วยการคัดลอกข้อเขียนหรือผลงานผู้อื่นมาใส่ในรายงานของตนโดยไม่ใส่อ้างอิง ทำรายงานที่ได้รับมอบหมายโดยวิธีการไม่สุจริต อาสาทำรายงานให้ผู้อื่นทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่ความรับผิดชอบของตน ใช้วิธีการไม่เหมาะสมเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสอบก่อนการสอบ เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎี
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดทฤษฎี

1. การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (Academic misconduct)

- 1.1 ความหมายของการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

University of California (2015) นิยามการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการว่าเป็นการกระทำหรือพยายามกระทำที่ไม่ถูกต้องเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความได้เปรียบทางการศึกษาและสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับบุคคลอื่น

Indiana University (2015) กล่าวว่า การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการเป็นการกระทำกิจกรรมใด ๆ ของผู้เรียนที่บ่อนทำลายความซื่อสัตย์ทางวิชาการ (Academic integrity) ตามระเบียบที่สถาบันการศึกษากำหนด กิจกรรมดังกล่าวหมายถึงการกระทำที่มีต่อบุคคลอื่น สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

The University of Edinburgh (2015) กล่าวถึงการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการว่าเป็นรูปแบบต่าง ๆ ของการโกงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในชั้นเรียนของตัวผู้เรียน ซึ่งสถาบันการศึกษาถือว่าเป็นเรื่องรุนแรงและได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

University of Toronto (2015) กล่าวถึงการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการว่าเป็นพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการเรียนให้แก่ตนเองแต่ไม่เป็นธรรมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ โดยสถาบันคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีความซื่อสัตย์และต้องทำความเข้าใจในกฎระเบียบเกี่ยวกับการเรียนเป็นอย่างดีโดยไม่มีข้ออ้างใด ๆ ในการทุจริตเกิดขึ้น

Cornell University (2015) กล่าวว่า การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรฐานในด้านความซื่อสัตย์ทางวิชาการ การวิจัย และการเผยแพร่ข้อมูล แต่ไม่รวมถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ หรือการกระทำใด ๆ ที่เกิดจากการตีความข้อมูลที่แตกต่างกันโดยสุจริต

โดยสรุป การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการทั้งโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ โดยกระทำลงไปเพื่อให้ตนเองได้เปรียบทางการการศึกษาแต่กลับสร้างความไม่ยุติธรรมแก่ผู้เรียนคนอื่น ๆ

1.2 ลักษณะของการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

McClung & Schneider (2015) ได้จัดหมวดหมู่พฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของผู้เรียนออกเป็น 18 ประเภท ดังนี้

1.2.1 นิ่งเฉย (Anti-whistle blower) หมายถึง ไม่แจ้งการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของผู้เรียนคนอื่นให้ผู้สอนทราบ เช่น รู้เห็นว่าผู้เรียนคนอื่นทุจริตในการสอบแต่กลับนิ่งเฉย เป็นต้น

1.2.2 การโกง (Cheating) หมายถึง แสดงออกซึ่งการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการระหว่างการสอบเพื่อให้อ่านข้อสอบได้ถูกต้อง เช่น แอบนำเอกสารเข้าห้องสอบ แอบมองคำตอบของผู้เรียนคนอื่น เป็นต้น

1.2.3 สมรู้ร่วมคิดในการโกง (Accessory to cheating) หมายถึง ช่วยเหลือผู้เรียนคนอื่นโกงการสอบ เช่น ให้ผู้เรียนคนอื่นลอกคำตอบ ส่งคำตอบให้ผู้เรียนคนอื่นในระหว่างการสอบ เป็นต้น

1.2.4 ให้ผู้อื่นช่วยอธิบาย (Clarification) หมายถึง แสดงออกซึ่งความไม่พยายามในการทำรายงาที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองแต่กลับซักถามจากผู้เรียนคนอื่น หรือให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนคนอื่นในการทำรายงานแทนที่จะให้เขาพยายามทำด้วยตนเองก่อน เช่น บอกแหล่งค้นคว้าข้อมูลการทำรายงานให้ผู้เรียนคนอื่นทราบ เป็นต้น

1.2.5 สมรู้ร่วมคิดทำรายงาน (Collaboration) หมายถึง ได้รับมอบหมายจากผู้สอนให้ทำรายงานเป็นรายบุคคลแต่กลับร่วมมือกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ทำรายงานให้แล้วเสร็จเพื่อประหยัดเวลาและลดภาระงาน เช่น ผู้เรียนคนแรกค้นหายากหาคำ คนที่สองสรุปเนื้อหาในบทความ และคนที่สามตอบคำถามที่กำหนด เป็นต้น

1.2.6 ช่วยแก้ไขงานเขียน (Editorial assistance) หมายถึง ช่วยเหลือผู้เรียนคนอื่นในการเขียนบทความ เช่น ให้ผู้เรียนคนอื่นช่วยตรวจสอบและแก้ไขไวยากรณ์และเนื้อหาในบทความก่อนส่งผู้สอน เป็นต้น

1.2.7 ไม่เชื่อฟัง (Noncompliance) หมายถึง ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ หรือระเบียบต่าง ๆ ในการทำรายงาน หรือการสอบ เช่น ตั้งขออนุญาตขยายของรายงานให้กว้างกว่าที่กำหนด หรือเพิ่มขนาดของตัวอักษรเพื่อเพิ่มจำนวนหน้าของรายงานให้มากขึ้น เป็นต้น

1.2.8 โกหก (Perjury) หมายถึง ให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ เช่น ไม่เข้าชั้นเรียนเพราะความเจ็บป่วยแต่อ้างว่าป่วย เป็นต้น

1.2.9 โจรกรรมทางวรรณกรรม (Plagiarism) หมายถึง คัดลอกเนื้อหาจากเอกสารของผู้อื่นโดยแอบอ้างว่าเป็นผลงานของตนโดยไม่อ้างอิงให้ถูกต้องถึงแหล่งที่มา เช่น คั่นคว้าข้อมูลจากหนังสือต่าง ๆ เพื่อจัดทำรายงานแต่ไม่ทำเชิงอรรถและบรรณานุกรม เป็นต้น

1.2.10 สมรู้ร่วมคิด โจรกรรมทางวรรณกรรม (Accessory to plagiarism) หมายถึง ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนคนอื่นในการขโมยคัดลอกผลงาน เช่น ทำรายงานให้ผู้เรียนคนอื่น โดยเรียกค่าตอบแทน เป็นต้น

1.2.11 การนำมาใช้อีก (Recycling) หมายถึง นำเนื้อหาส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของรายงานที่เคยทำกลับมาใช้ซ้ำ เช่น ทำรายงานหนึ่งฉบับแต่ส่งสองวิชา เป็นต้น

1.2.12 กลั่นแกล้ง (Sabotage) หมายถึง ทำให้ทรัพย์สินหรืองานของผู้เรียนคนอื่นเสียหายโดยตั้งใจ เช่น แอบนำรายงานของผู้อื่นที่ตั้งอยู่บนโต๊ะผู้สอนไปทิ้ง เป็นต้น

1.2.13 วิธีลัด (Short cutting) หมายถึง กระทำการใด ๆ เพื่อย่นเวลาในการอ่านให้น้อยลง เช่น อ่านเฉพาะบทคัดย่อหรือบทสรุปแทนที่จะอ่านบทความทั้งฉบับตามที่ผู้สอนมอบหมาย เป็นต้น

1.2.14 คนขี้เกียจ (Slacker) หมายถึง ไม่มีหรือมีส่วนร่วมน้อยในกิจกรรมกลุ่มหรือบังคับให้ผู้เรียนคนอื่นทำกิจกรรมกลุ่มมากกว่าตน เช่น ไม่ช่วยเหลือผู้เรียนคนอื่นในการทำรายงานกลุ่ม เป็นต้น

1.2.15 เรียนรู้เสริม (Supplemental learning) หมายถึง ไม่สนใจเรียนในชั้นเรียนแต่อาศัยข้อมูลจากผู้เรียนคนอื่น เช่น ช่วงใกล้สอบรีบขอยืมสมุดโน้ตของผู้เรียนคนอื่นไปถ่ายเอกสารเพื่อใช้อ่านก่อนสอบ เป็นต้น

1.2.16 เตรียมตัวสอบ (Supplemental test prep) หมายถึง ไม่สนใจเรียนในชั้นเรียนแต่ช่วงก่อนสอบมีการเตรียมตัวเพิ่มมากขึ้น เช่น ใช้ข้อสอบเก่าในวิชาเดียวกันเมื่อภาคเรียนที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการทำข้อสอบ เป็นต้น

1.2.17 ช่วยเตรียมตัวสอบ (Accessory to supplemental test prep) หมายถึง ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนคนอื่นที่ไม่สนใจเรียนในช่วงก่อนสอบ เช่น ให้แนวข้อสอบเก่าวิชาเดียวกันแก่ผู้เรียนคนอื่น เป็นต้น

1.2.18 ขอให้พระเจ้าช่วย (The Hail Mary) หมายถึง กระทำต่าง ๆ ที่ถือเป็นทางเลือกสุดท้ายที่มุ่งหวังให้ผลการเรียนของตนดีขึ้นแม้ว่าจะมีโอกาสน้อยก็ตาม เช่น สร้างความสนิทสนมเป็นพิเศษกับผู้สอน เขียนข้อความขอความเห็นใจลงในกระดาษคำตอบ เป็นต้น

พฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการทั้ง 18 ประเภทสามารถจำแนกออกเป็นสามกลุ่ม ได้แก่ พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ การ โกง โกหก โจรกรรมทางวรรณกรรม การนำมาใช้อีก วิธีลัด และเตรียมตัวสอบ พฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของผู้เรียนคนอื่น ได้แก่ นั่งเฉย สมรู้ร่วมคิดในการ โกง สมรู้ร่วมคิด โจรกรรมทาง

วรรณกรรม ช่วยเตรียมตัวสอบ และกลั่นแกล้ง ส่วนพฤติกรรมที่อาจมีหรือไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของผู้เรียนหรือผู้เรียนคนอื่น ได้แก่ ให้ผู้อื่นช่วยอธิบาย สมรู้ร่วมคิดทำรายงาน ช่วยแก้ไขงานเขียน ไม่เชื่อฟัง คนจี้เกียจ เรียนรู้เสริม และขอให้พระเจ้าช่วย

1.3 บ่อเกิดของการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

ถ้าผู้เรียนเกิดความตระหนักว่าการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่น่าละอาย เหตุใดจึงยังมีผู้เรียนอีกเป็นจำนวนมากที่มีพฤติกรรมดังกล่าว Hughes & McCabe (2006) กล่าวถึงปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถาบันที่มีส่วนสนับสนุนหรืออาจยับยั้งการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ดังนี้

1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.3.1.1 ปัจจัยด้านประชากร พบว่า ผู้เรียนที่มีการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการน้อย ส่วนใหญ่มีอายุมาก เป็นเพศหญิง เกรดเฉลี่ยปานกลาง ชั้นปีที่สูง และศึกษาแบบเต็มเวลา

1.3.1.2 พฤติกรรมที่เกิดจากการประเมินตนเอง พบว่า ผู้เรียนที่มีการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการน้อย ส่วนใหญ่เป็นคนตั้งใจเรียน ไม่คดโกง เข้าร่วมในกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ น้อย

1.3.1.3 เจตคติ พบว่า ผู้เรียนที่มีการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการน้อย ส่วนใหญ่มีจรรยาบรรณในการทำงาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเครียดในการสอบน้อย และรู้สึกชอบชีวิต

1.3.2 ปัจจัยด้านสถาบัน พบว่า ผู้เรียนที่มีการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการน้อย ส่วนใหญ่ปรากฏในสถาบันการศึกษาขนาดเล็กที่มีชื่อเสียง ผู้เรียนมีความเข้าใจและยอมรับเรื่องของความซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีการลงโทษผู้เรียนที่มีการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการอย่างจริงจัง ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับการโกง และผู้เรียนแจ้งการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของผู้เรียนคนอื่นให้ผู้สอนทราบอย่างสม่ำเสมอ

2. ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (The theory of planned behavior)

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคมที่ใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of reasoned action) การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวมีทั้งพฤติกรรมเดี่ยว (Single action) และกลุ่มของพฤติกรรม (Behavioral categories) โดยทฤษฎีนี้สามารถนำไปใช้ทำนายและทำความเข้าใจพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการได้เป็นอย่างดี (Ajzen, 2014; Ajzen & Sheikh, 2013; Ajzen, 2012; Ajzen, 2011; Ajzen, 1991; Beck & Ajzen, 1991) สำคัญของทฤษฎีนี้ ได้แก่

2.1 พฤติกรรมของบุคคล (Behavior หรือ B) เกิดจากเจตนาเชิงพฤติกรรมหรือความตั้งใจแสดงพฤติกรรม (Intention หรือ I) โดยเป็นตัวบ่งบอกว่าบุคคลได้พยายามมากน้อยเพียงใดที่จะ

แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งบุคคลมีความพยายามมาก โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะแสดงพฤติกรรมย่อมมากตามไปด้วย

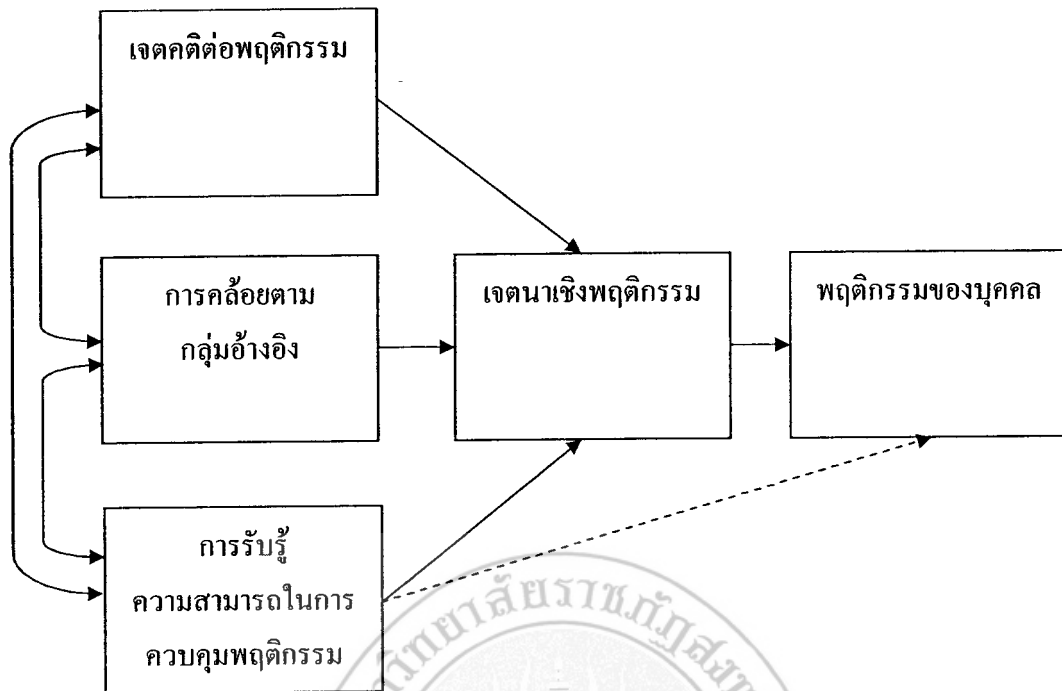
2.2 เจตนาเชิงพฤติกรรมขึ้นอยู่กับปัจจัยสามประการ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward the behavior หรือ AB) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective norm หรือ SN) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived behavioral control หรือ PBC) ดังนี้

2.2.1 เจตคติต่อพฤติกรรมเป็นการประเมินทางบวกหรือลบต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของพฤติกรรม (Behavioral beliefs) หากบุคคลเชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมจะนำไปสู่ผลทางบวก เขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลเชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมจะนำไปสู่ผลทางลบ เขาก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ในขณะเดียวกัน เจตคติต่อพฤติกรรมยังขึ้นอยู่กับ การประเมินผลของพฤติกรรม (Evaluation of consequences) อีกทางหนึ่งด้วยเช่นเดียวกัน

2.2.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นการรับรู้ว่าคุณค่าอื่น ๆ ที่มีความสำคัญสำหรับคนต้องการหรือไม่ต้องการให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative beliefs) หากบุคคลเชื่อว่าคนอื่นที่สำคัญสำหรับตนคิดว่าเขาควรแสดงพฤติกรรม เขาก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลเชื่อว่าคนอื่นที่สำคัญสำหรับตนคิดว่าเขาไม่ควรแสดงพฤติกรรม เขาก็มีแนวโน้มที่จะไม่แสดงพฤติกรรมนั้น ในขณะเดียวกัน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงยังขึ้นอยู่กับ การรับรู้หรือแรงจูงใจของบุคคลว่าตนต้องแสดงพฤติกรรมตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to comply) มากน้อยเพียงใดอีกทางหนึ่งด้วยเช่นเดียวกัน

2.2.3 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นเรื่องยากหรือง่ายที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (Control beliefs) ว่าตนมีโอกาหรือทรัพยากรต่าง ๆ อาทิ ประสบการณ์ หรือข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด และยังขึ้นอยู่กับ การรับรู้การควบคุม (Perceived powers) ว่าตนมีปัจจัยบางอย่างที่สามารถสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการแสดงพฤติกรรมหรือไม่

3. เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเป็นบวกมากเท่าใด บุคคลย่อมมีเจตนาเชิงพฤติกรรมมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งส่งผลให้การทำนายพฤติกรรมมีความถูกต้องตามมา ด้วยเหตุนี้ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมจึงมีอิทธิพลร่วมกันต่อเจตนาเชิงพฤติกรรม ในขณะเดียวกัน เจตนาเชิงพฤติกรรมก็มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม แต่ในบางกรณีที่บุคคลมีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเป็นจริง อาจมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ของบุคคลโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านเจตนาเชิงพฤติกรรม ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้อาศัยการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการโดยใช้วิธีการปริทัศน์แบบพรรณนา (Narrative literature review) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การสืบค้นบทความวิจัยฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 5 ฐานข้อมูล ได้แก่ Academic Search Complete, Emerald Management E-Journal, ScienceDirect, SpringerLink Journal และ Web of Science คำสำคัญสำหรับการสืบค้นคือคำว่า Academic misconduct, Academic Cheating และ Academic integrity ในชื่อเรื่อง (Title) ของบทความวิจัย การคัดเลือกบทความวิจัยอาศัยหลักเกณฑ์ในการคัดเข้าและออก (Inclusion/exclusion criteria) ที่กำหนดขึ้น โดยเกณฑ์ในการคัดเข้า ได้แก่ บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี ค.ศ.2014 เป็นต้นมา และมีคณะกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงก่อนรับตีพิมพ์ ส่วนเกณฑ์ในการคัดออก ได้แก่ บทความวิจัยที่มีรายละเอียดเฉพาะบทความย่อ และไม่ได้ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ได้บทความวิจัย จำนวน 20 เรื่อง

2. การสังเคราะห์บทความวิจัยนำเสนอในรูปแบบของตารางวิเคราะห์ข้อมูลแบบอภิธาน (Meta-analytic table) ในประเด็นผู้ทำวิจัย ระเบียบวิธีการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง ประเทศที่ทำวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังตาราง 1 ซึ่งพบว่า มีบทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในปี ค.ศ. 2015 จำนวน 5 เรื่อง และ ค.ศ.2014 จำนวน 15 เรื่อง ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 13 เรื่อง ผสานวิธี จำนวน 4 เรื่อง และเชิงคุณภาพ จำนวน 3 เรื่อง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 19 เรื่อง และสังเคราะห์บทความวิจัย จำนวน 1 เรื่อง ประเทศที่ทำวิจัยส่วนใหญ่คือสหรัฐอเมริกา จำนวน 6 เรื่อง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ได้หวัน และปากีสถาน ประเทศละ 2 เรื่อง อิสราเอล ไทย นิวซีแลนด์ เกาหลีใต้ ซาอุดีอาระเบีย ไอร์แลนด์ โปรตุเกส ตุรกี ยูเครน และออสเตรเลีย ประเทศละ 1 เรื่อง วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายปิด จำนวน 12 เรื่อง แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด จำนวน 2 เรื่อง แบบสอบถามปลายปิดและการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จำนวน 1 เรื่อง แบบสอบถามปลายปิดและการสนทนากลุ่ม จำนวน 1 เรื่อง การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การสัมภาษณ์เชิงลึก และสืบค้นจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ วิธีการละ 1 เรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ จำนวน 13 เรื่อง ใช้ค่าสถิติและการวิเคราะห์เนื้อหา จำนวน 3 เรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหา จำนวน 3 เรื่อง และการวิเคราะห์อภิธาน จำนวน 1 เรื่อง ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ได้แก่ เพศ จำนวน 6 เรื่อง ความเชื่อในจริยธรรมทางวิชาชีพ จำนวน 5 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 4 เรื่อง ชั้นปี จำนวน 4 เรื่อง อายุ สาขาวิชา ความเข้าใจในระเบียบวินัยการเรียน เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ตัวแปรละ 2 เรื่อง ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ ประเภทสถาบันการศึกษา การมุ่งความสำเร็จในการศึกษา การรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียน การควบคุมตนเองให้หยุดกระทำในสิ่งที่เขี้ยววนใจ ความคาดหวังในแง่บวกหรือลบต่อผลที่เกิดขึ้นกับตนเอง ความรุนแรงของการถูกลงโทษในวัยเด็ก ความเต็มใจในการรายงานพฤติกรรมประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเพื่อนร่วมชั้น แรงจูงใจในการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ อุปนิสัยที่มุ่งไปที่เป้าหมายและทำงานด้วยความมีวินัย อุปนิสัยที่ทนต่อสิ่งรอบข้างได้มาก และเชื่อมั่นในความคิดผู้อื่น การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ และเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ตัวแปรละ 1 เรื่อง ตัวแปรอิสระที่ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ได้แก่ อายุ จำนวน 5 เรื่อง เพศ จำนวน 4 เรื่อง ชั้นปี จำนวน 3 เรื่อง เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวน 3 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 2 เรื่อง การนับถือศาสนา สภาพครอบครัว สาขาวิชา อุปนิสัยที่ชอบเข้าสังคมและชอบแสดงออก อุปนิสัยที่สามารถรับมือกับสถานการณ์ตั้งเครียดได้ดี และอุปนิสัยที่ชอบหาประสบการณ์ใหม่ ๆ และคิดเกี่ยวกับอนาคตในทางสร้างสรรค์ ตัวแปรละ 1 เรื่อง ตัวแปรตามในการวิจัย คือ พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 19 เรื่อง เหตุผลในการแสดงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 4 เรื่อง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 2 เรื่อง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ตัวแปรละ 1 เรื่อง

ตาราง 1 รายละเอียดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

ผู้ทำวิจัย	ระเบียบ วิธีการ วิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ประเทศที่ ทำวิจัย	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	วิธี วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวแปรอิสระ		ตัวแปร ตาม
						ส่งผล	ไม่ส่งผล	
Alt (2015)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัย ชั้นปีที่สอง จำนวน 289 คน	อิสราเอล	แบบสอบถาม ปลายปิด	R ²	6(-),15(-)	1, 2	29
Chiao-ling, Shu Ching, & An-sing (2015)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัยสาขาการ จัดการ วิศวกรรมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์ จำนวน 431 คน	ไต้หวัน	แบบสอบถาม ปลายปิด	CCA	12(+), 19(+), 20(+)	-	29
Giluk & Postlethwaite (2015)	ปริมาณ	บทความวิจัย จำนวน 17 เรื่อง	สหรัฐ อเมริกา	สืบค้นจาก ฐานข้อมูล PsycINFO, ERIC, ProQuest และ Google Scholar	META	21(-), 22(-)	23, 24, 25	29

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย	ระเบียบ วิธีการ วิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ประเทศ	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	วิธี วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวแปรอิสระ		ตัวแปร ตาม
						ส่งผล	ไม่ส่งผล	
Henning, Malpas, Manalo, Ram, Vijayakumar, & Hawken (2015)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัย สาขา แพทย์ศาสตร์และสาธารณสุข ศาสตร์ จำนวน 312 คน	นิวซีแลนด์	แบบสอบถาม ปลายปิด	MANOVA	1, 8(+), 13(-)	3	29
Hsiao (2015)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัย สาขา บริหารธุรกิจ จำนวน 525 คน	ไต้หวัน	แบบสอบถาม ปลายปิด	SEM	14(-), 17(+), 26(+), 27(+), 28(+)	-	29
Ballantine, Larres, & Mulgrew (2014)	ปริมาณ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี จาก มหาวิทยาลัยสามแห่ง จำนวน 752 คน	ไอร์แลนด์	แบบสอบถาม ปลายปิด	R ²	1, 3, 14(-)	2	29
Busch & Bilgin (2014)	ผสาน วิธี	นักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 934 คน และบุคลากร จำนวน 132 คน	ออสเตรเลีย	แบบสอบถาม ปลายปิดและ ปลายเปิด	χ ² , TEXT	7	-	26
Craig & Dalton (2014)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัย สาขา วิศวกรรมปิโตรเลียม จำนวน 127 คน	สหรัฐ อาหรับ เอมิเรตส์	แบบสอบถาม ปลายปิด	PCT	1, 8(+)	-	27, 29, 30

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย	ระเบียบ วิธีการ วิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ประเทศ	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	วิธี วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวแปรอิสระ		ตัวแปร ตาม
						ส่งผล	ไม่ส่งผล	
Ekahitanond (2014)	ผสาน วิธี	นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 160 คนที่ลงทะเบียน วิชาภาษาอังกฤษหลัก 1	ไทย	แบบสอบถาม ปลายปิด และ การสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง	PCT	-	-	28, 29, 30
Freire (2014)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สาขาเศรษฐศาสตร์ และ บริหารธุรกิจ จำนวน 2,492 คน	โปรตุเกส	แบบสอบถาม ปลายปิด	R ²	2(-), 8(-), 9, 26	1, 10	29
Ghias, Lakho, Asim, Azam, & Saeed (2014)	ปริมาณ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี จากวิทยาลัยรัฐและเอกชน จำนวน 465 คน	ปากีสถาน	แบบสอบถาม ปลายปิด	PR	1, 8(+), 11	-	29
Küçüktepe (2014)	คุณภาพ	นักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 26 คน	ตุรกี	การสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง	TEXT	-	-	29, 30

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย	ระเบียบ วิธีการ วิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ประเทศ	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	วิธี วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวแปรอิสระ		ตัวแปร ตาม
						ส่งผล	ไม่ส่งผล	
Park, Park, & Jang (2014)	พยาน วิธี	นักศึกษาสาขาต่าง ๆ จาก สถาบันการพยาบาลห้าแห่ง จำนวน 345 คน	เกาหลีใต้	แบบสอบถาม ปลายปิด และ การสนทนา กลุ่ม	MD, R ² , TEXT	9, 13(-),14(+), 27(+)	1, 2, 4, 8, 10	29, 30
Qualls (2014)	ปริมาณ	นักศึกษาวิทยาลัยของรัฐหนึ่ง แห่งและของเอกชนสองแห่ง จำนวน 231 คน	สหรัฐ อเมริกา	แบบสอบถาม ปลายปิดแบบ ออนไลน์	R ²	18(+)	1, 2, 3, 5, 8, 9	29
Razek (2014)	คุณภาพ	นักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 13 คน	ซาอุดี อาระเบีย	การสัมภาษณ์ เชิงลึก	TEXT	14(-)	-	29
Rehman & Waheed (2014)	คุณภาพ	นักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 61 คน	ปากีสถาน	การสัมภาษณ์ แบบมี โครงสร้าง	TEXT	-	-	28, 29

ตาราง 1 (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย	ระเบียบ วิธีการ วิจัย	กลุ่มตัวอย่าง	ประเทศ	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	วิธี วิเคราะห์ ข้อมูล	ตัวแปรอิสระ		ตัวแปร ตาม
						ส่งผล	ไม่ส่งผล	
Stone, Kisamore, Jawahar, & Bolin (2014)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐ จำนวน 883 คนที่ลงทะเบียน วิชาการจัดการและการตลาด	สหรัฐ อเมริกา	แบบสอบถาม ปลายปิด	r	1, 2(-), 14(-), 16(-), 30	-	29
Wei, Chesnut, Barnard- Brak, & Schmidt (2014)	ผสาน วิธี	นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 435 คน	สหรัฐ อเมริกา	แบบสอบถาม ปลายปิดและ ปลายเปิด	χ^2 , R^2 , TEXT	1, 3	2, 8, 10	29
Williams, Tanner, Beard, & Chacko (2014)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัย สาขา บริหารธุรกิจ จำนวน 509 คน	สหรัฐ อเมริกา และสหรัฐ อาหรับ เอมิเรตส์	แบบสอบถาม ปลายปิด	MD	3	-	29
Yukhymenko-Lescroart, (2014)	ปริมาณ	นักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 270 คน	ยูเครน และ สหรัฐ อเมริกา	แบบสอบถาม ปลายปิด	MD	3	-	29

ความหมายของสัญลักษณ์ พยัญชนะ และตัวเลข

CCA	หมายถึง	การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอย
PATH	หมายถึง	การวิเคราะห์เส้นทาง
MANOVA	หมายถึง	ความแปรปรวนพหุคูณ
SEM	หมายถึง	โมเดลสมการโครงสร้าง
χ^2	หมายถึง	ไคสแควร์
TEXT	หมายถึง	การวิเคราะห์เนื้อหา
MD	หมายถึง	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
PCT	หมายถึง	ค่าร้อยละ
PR	หมายถึง	อัตราความชุก (Prevalence ratios)
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
META	หมายถึง	การวิเคราะห์ห่อถัก
1	หมายถึง	เพศ
2	หมายถึง	อายุ
3	หมายถึง	กลุ่มชาติพันธุ์
4	หมายถึง	การนับถือศาสนา
5	หมายถึง	สภาพครอบครัว
6	หมายถึง	ฐานะทางเศรษฐกิจ
7	หมายถึง	อาชีพ
8	หมายถึง	ชั้นปี
9	หมายถึง	สาขาวิชา
10	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสม
11	หมายถึง	ประเภทสถาบันการศึกษา
12	หมายถึง	การมุ่งความสำเร็จในการศึกษา
13	หมายถึง	ความเข้าใจในระเบียบวินัยการเรียน
14	หมายถึง	ความเชื่อในจริยธรรมทางวิชาชีพ
15	หมายถึง	การรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียน
16	หมายถึง	การควบคุมตนเองให้หยุดกระทำในสิ่งที่เข้าขวนใจ
17	หมายถึง	ความคาดหวังในแง่บวกหรือลบต่อผลที่เกิดขึ้นกับตนเอง
18	หมายถึง	ความรุนแรงของการถูกลงโทษในวัยเด็ก

19	หมายถึง	ความเต็มใจในการรายงานพฤติกรรมประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเพื่อนร่วมชั้น
20	หมายถึง	แรงจูงใจในการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
21	หมายถึง	อุปนิสัยที่มุ่งไปที่เป้าหมายและทำงานด้วยความมีวินัย (Conscientiousness)
22	หมายถึง	อุปนิสัยที่ทนต่อสิ่งรอบข้างได้มาก และเชื่อมั่นในความดีผู้อื่น (Agreeableness)
23	หมายถึง	อุปนิสัยที่ชอบเข้าสังคม และชอบแสดงออก (Extraversion)
24	หมายถึง	อุปนิสัยที่สามารถรับมือกับสถานการณ์ตึงเครียดได้ดี (Emotional stability)
25	หมายถึง	อุปนิสัยที่ชอบหาประสบการณ์ใหม่ ๆ และคิดเกี่ยวกับอนาคตในทางสร้างสรรค์ (Openness to experience)
26	หมายถึง	เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
27	หมายถึง	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
28	หมายถึง	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
29	หมายถึง	พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
30	หมายถึง	เหตุผลในการแสดงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
(+)	หมายถึง	ส่งผลเชิงบวก
(-)	หมายถึง	ส่งผลเชิงลบ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนาโมเดลสมการ โครงสร้างพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา โดยอาศัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนและผลที่ได้จากการสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

1. ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่

1.1 เจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด จำนวน 2 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดนักเรียน/นักศึกษาสามารถทุจริตในการสอบได้หากไม่มีใครรู้ (AB1) และตัวชี้วัดท่านยอมให้นักเรียน/นักศึกษาค้นอื่นลอกข้อสอบถ้าพวกเขาร้องขอ (AB2)

1.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด จำนวน 7 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดโรงเรียน/สถาบันของท่านมีนักเรียน/นักศึกษาประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN1) ตัวชี้วัดในรอบปีที่ผ่าน ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านทุจริตในการสอบ (SN2) ตัวชี้วัดในรอบปีที่ผ่าน ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านลอกรายงานผู้อื่น (SN3) ตัวชี้วัดเพื่อนบางคนทุจริตในการสอบและไม่ถูกจับ (SN4) ตัวชี้วัดในห้องเรียนของท่านมีการลอกการบ้าน (SN5) ตัวชี้วัดในห้องเรียนของท่านมีเพื่อนเอาการบ้านมาให้ลอก (SN6) และตัวชี้วัดในห้องเรียนของท่านมีการทุจริตในการสอบ (SN7)

1.3 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดเป็นเรื่องง่ายหากท่านต้องการทุจริตในการสอบ (PBC1) ตัวชี้วัดเป็นเรื่องง่ายหากท่านจะลอกการบ้าน หรือรายงานจากนักเรียน/นักศึกษาคณอื่น (PBC2) และตัวชี้วัดการลอกการบ้าน รายงาน หรือทุจริตในการสอบเป็นเรื่องปกติสำหรับห้องเรียนของท่าน (PBC3)

2. ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่

2.1 เจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด จำนวน 6 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดท่านจะขอลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคณอื่นที่สำเร็จแล้ว (I1) ตัวชี้วัดท่านจะให้ผู้อื่นช่วยทำรายงานให้ แต่ท่านจะอ้างกับครู/อาจารย์ว่าทำด้วยตนเอง (I2) ตัวชี้วัดท่านจะลอกข้อสอบนักเรียน/นักศึกษาคณอื่นระหว่างการสอบ (I3) ตัวชี้วัดท่านจะนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ (I4) ตัวชี้วัดท่านจะนำอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ เช่น เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น (I5) และตัวชี้วัดท่านจะคัดลอกเนื้อหารายงานมาจากอินเทอร์เน็ตมาทั้งหมดโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (I6)

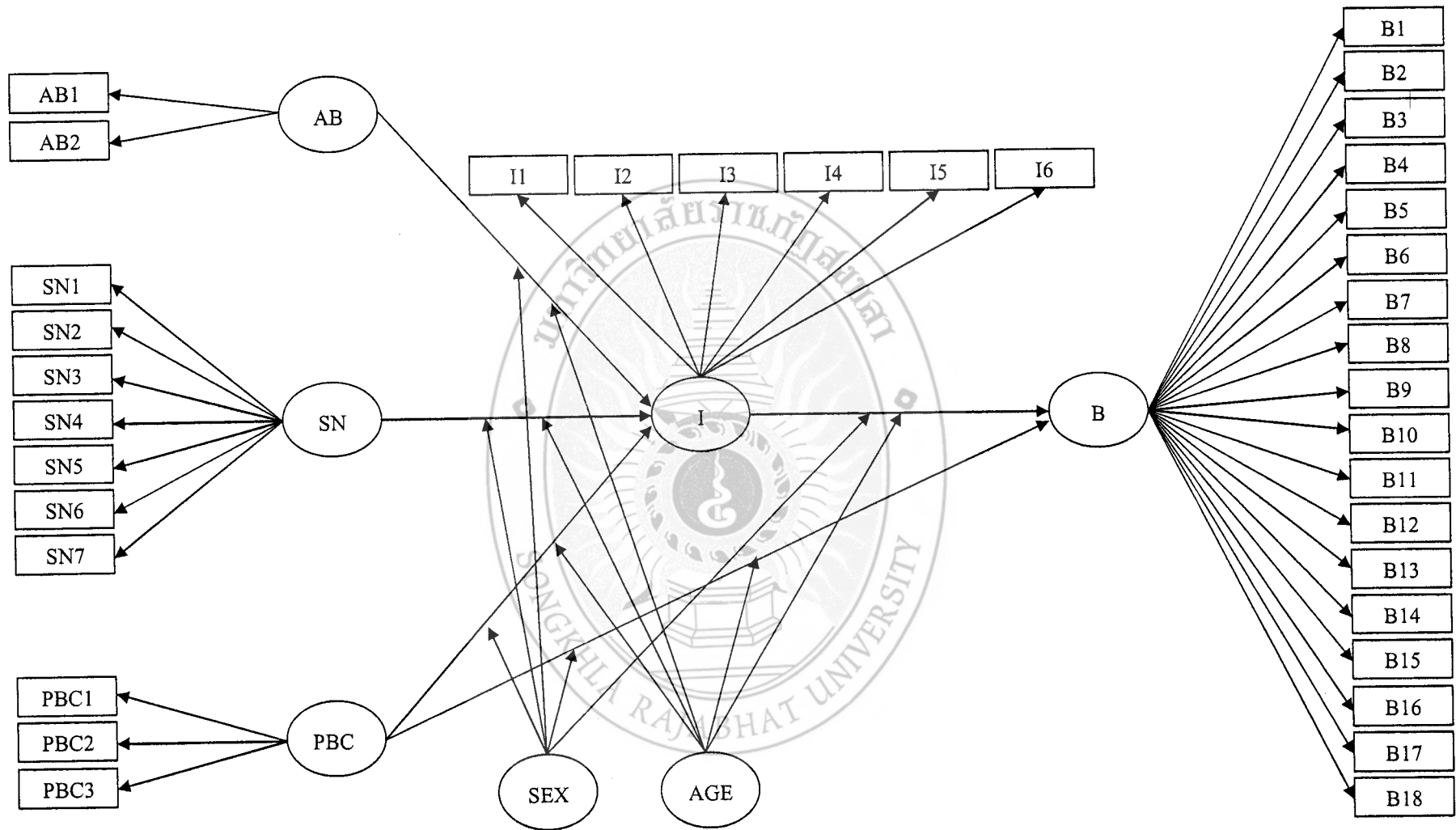
2.2 พฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด จำนวน 18 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดคัดลอกข้อความหรือประโยคต่าง ๆ ทั้งหมดมาใส่ในรายงานโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (B1) ตัวชี้วัดลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคณอื่นที่จับมาเป็นของตน (B2) ตัวชี้วัดลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคณอื่นบางส่วนมาเป็นของตน (B3) ตัวชี้วัดให้นักเรียน/นักศึกษาคณอื่นทำรายงานให้ ทั้ง ๆ ที่ครู/อาจารย์สั่งให้ทำคนเดียว (B4) ตัวชี้วัดเปิดโอกาสให้นักเรียน/นักศึกษาคณอื่นลอกคำตอบของท่านระหว่างการสอบ (B5) ตัวชี้วัดลอกคำตอบของนักเรียน/นักศึกษาคณอื่นระหว่างการสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ (B6) ตัวชี้วัดนำเอกสารหรือหนังสือที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ (B7) ตัวชี้วัดนักเรียน/นักศึกษาคณอื่นช่วยท่านทำงานในห้องเรียนโดยที่ครู/อาจารย์ไม่อนุญาต (B8) ตัวชี้วัดใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบก่อนการสอบ (B9) ตัวชี้วัดนักเรียน/นักศึกษาคณอื่นยื่นคำตอบให้ระหว่างการสอบ (B10) ตัวชี้วัดสร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบ (B11) ตัวชี้วัดสร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์

เพื่อให้ได้คะแนนสอบดีขึ้น (B12) ตัวชี้วัดแปลและเรียบเรียงข้อความหรือประโยคต่าง ๆ มาใส่ในรายงาน โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (B13) ตัวชี้วัดทำรายงานให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่น (B14) ตัวชี้วัดมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มน้อยกว่าคนอื่น (B15) ตัวชี้วัดใช้รายงานฉบับเดียวทำส่งครู/อาจารย์มากกว่าหนึ่งรายวิชา (B16) ตัวชี้วัดเพิ่มขนาดตัวอักษรและขอบกระดาษ เพื่อให้ได้จำนวนหน้าของรายงานมากยิ่งขึ้น (B17) และตัวชี้วัดนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบแต่ไม่มีโอกาสใช้ลอก (B18)

3. ตัวแปรกำกับ ได้แก่ เพศ (SEX) และอายุ (AGE)

กรอบแนวคิดการวิจัยในลักษณะโมเดลสมการ โครงสร้าง ปากกุดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการประพาศตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลยุทธ์การวิจัยแบบนิรนัย (Deductive research strategy) ที่มุ่งพิสูจน์ทฤษฎีโดยใช้กระบวนการนิรนัยทฤษฎีไปสู่สมมติฐาน จากนั้นจึงทดสอบความสอดคล้องระหว่างสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Blaikie, 2009) กระบวนการดังกล่าวเป็นการแสวงหาความรู้ความจริงภายใต้กระบวนทัศน์แบบหลังปฏิฐานนิยม (Postpositivism) และระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative methodology) ที่มุ่งเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่ออธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเป็นหลัก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี บริบูรณ์ (คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2554) จำนวน 413,027 คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2555)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ จำนวน 800 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์กำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Teddlie & Tashakkori (2009) ที่ว่าเมื่อประชากรมากกว่า 3,000 หน่วย กลุ่มตัวอย่างที่ความเชื่อมั่น 95% ไม่ควรต่ำกว่า 384 หน่วย และเกณฑ์กำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลพหุตัวแปรในรูปแบบของโมเดลสมการโครงสร้างกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน ของ Hair, Hult, Ringle, & Sarstedt (2014) ที่พิจารณาจากอำนาจการทดสอบ (Level of statistical power) จำนวนสูงสุดของตัวแปรแฝงภายนอกที่ใช้ทำนายตัวแปรแฝงภายใน และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์และระดับ

นัยสำคัญที่ต้องการตรวจสอบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้กำหนดอำนาจการทดสอบไว้ที่ร้อยละ 80 จำนวนสูงสุดของตัวแปรแฝงภายนอกที่ใช้ทำนายตัวแปรแฝงภายใน คือ 3 ตัวแปร และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ที่ต้องการตรวจสอบ คือ 0.10 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กลุ่มตัวอย่างจึงมีจำนวนอย่างน้อย 124 หน่วย

โดยสรุป กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ควรมีจำนวนอย่างน้อย 384 หน่วย และเพื่อป้องกันปัญหาความไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลที่จัดเก็บ ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มเพิ่มเป็น 2 เท่าของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้จัดเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 800 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) ซึ่งได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 756 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม จำนวน 6 ตอน ดังนี้

- 1.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการประพดีตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 2 ข้อ
- 1.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพดีตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 7 ข้อ
- 1.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพดีตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 3 ข้อ
- 1.4 ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพดีตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 6 ข้อ
- 1.5 ตอนที่ 5 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการประพดีตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ จำนวน 18 ข้อ
- 1.6 ตอนที่ 6 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ข้อ

2. การสร้างเครื่องมือ

ข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามตอนที่ 1-5 ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามที่ใช้วัดพฤติกรรมการประพดีตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของ Miller, Shoptaugh, Wooldridge (2011); Stone, Jawahar, & Kisamore (2010); McCrink (2010) ดังนี้

- 2.1 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการประพดีตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อ 1 “นักเรียน/นักศึกษาสามารถทุจริตในการสอบได้หากไม่มีใครรู้”
ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Students should go ahead and cheat if they know they can get away with it.”

คำถามข้อ 2 “ท่านยอมให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกข้อสอบถ้าพวกเขาร้องขอ”
ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “I would let another student cheat off my test if he/she asked.”

แบบสอบถามตอนที่ 1 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

ตอบ เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ตอบ ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ตอบ ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ตอบ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามแต่ละข้อ ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ไม่แน่ใจ

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.2 แบบสอบถามวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อ 1 “โรงเรียน/สถาบันของท่านมีนักเรียน/นักศึกษาประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Approximately what percentage of students do you think engage in some kind of cheating?”

คำถามข้อ 2 “ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านทุจริตในการสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “In the past year, how often, if ever, have you suspected another student of cheating during a test/exam?”

คำถามข้อ 3 “ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านลอกรายงานผู้อื่น” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “In the past year, how often, if ever, have you suspected that another student plagiarized an assignment?”

คำถามข้อ 4 “เพื่อนบางคนทุจริตในการสอบและไม่ถูกจับ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Some of my friends cheat and have not been caught.”

คำถามข้อ 5 “ในห้องเรียนของท่านมีการลอกการบ้าน” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How frequently do you think plagiarism occurs in classes at your school?”

คำถามข้อ 6 “ในห้องเรียนของท่านมีเพื่อนเอาการบ้านมาให้ลอก” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How frequently do you think inappropriate collaboration on assignments occurs in classes at your school?”

คำถามข้อ 7 “ในห้องเรียนของท่านมีการทุจริตในการสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How frequently do you think cheating during tests and examinations occurs in classes at your school?”

แบบสอบถามตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ตอบ มาก	ให้ 4 คะแนน
ตอบ ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตอบ น้อย	ให้ 2 คะแนน
ตอบ น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามแต่ละข้อ ให้เกณฑ์ต่อไปนี้	
คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

2.3 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อ 1 “เป็นเรื่องง่ายหากท่านต้องการทุจริตในการสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If I wanted to cheat on exams, it would be easy.”

คำถามข้อ 2 “เป็นเรื่องง่ายหากท่านจะลอกการบ้าน หรือรายงานจากนักเรียน/นักศึกษาคนอื่น” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If I wanted to cheat on assignments or papers, it would be easy.”

คำถามข้อ 3 “การลอกการบ้าน รายงาน หรือทุจริตในการสอบเป็นเรื่องปกติสำหรับห้องเรียนของท่าน” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “In this class, it would be fairly easy for me to cheat.”

แบบสอบถามตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
ตอบ เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ตอบ ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ตอบ ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ตอบ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามแต่ละข้อ ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ไม่แน่ใจ
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง ไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.4 แบบสอบถามวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อ 1 “ท่านจะขอลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นที่ทำเสร็จแล้ว” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How likely are you to consider turning in another’s work done as one’s own?”

คำถามข้อ 2 “ท่านจะให้ผู้อื่นช่วยทำรายงานให้ แต่ท่านจะอ้างกับครู/อาจารย์ว่าทำด้วยตนเอง” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How likely are you to consider collaborating on an assignment that is supposed to be completed individually?”

คำถามข้อ 3 “ท่านจะลอกข้อสอบนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How likely are you to consider copying from someone else during a test?”

คำถามข้อ 4 “ท่านจะนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How likely are you to consider using unapproved materials to complete a test?”

คำถามข้อ 5 “ท่านจะนำอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ เช่น เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How likely are you to consider using unapproved materials to complete an assignment?”

คำถามข้อ 6 “ท่านจะคัดลอกเนื้อหาารายงานมาจากอินเทอร์เน็ตมาทั้งหมด โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “How likely are you to consider plagiarizing a paper in any way using the Internet as a source?”

แบบสอบถามตอนที่ 4 มีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ตอบ มาก	ให้ 4 คะแนน
ตอบ ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตอบ น้อย	ให้ 2 คะแนน
ตอบ น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามแต่ละข้อ ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

2.5 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีรายละเอียด ดังนี้

คำถามข้อ 1 “คัดลอกข้อความหรือประโยคต่าง ๆ ทั้งหมดมาใส่ในรายงาน โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you copied a sentences from a published or internet source but not given credit to the author?”

คำถามข้อ 2 “ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทั้งฉบับมาเป็นของตน” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you copied from another student and turned in as your own work?”

คำถามข้อ 3 “ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นบางส่วนมาเป็นของตน” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Copying blindly from somebody’s record.”

คำถามข้อ 4 “ให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทำรายงานให้ ทั้ง ๆ ที่ครู/อาจารย์สั่งให้ทำคนเดียว” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you worked with others on assignment when the instructor asked for individual work?”

คำถามข้อ 5 “เปิดโอกาสให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกคำตอบของท่านระหว่างการสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you helped someone cheat on a test?”

คำถามข้อ 6 “ลอกคำตอบของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you copied from another student on test?”

คำถามข้อ 7 “นำเอกสารหรือหนังสือที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you used a text or notes on test without the instructor’s permission?”

คำถามข้อ 8 “นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นช่วยท่านทำงานในห้องเรียนโดยที่ครู/อาจารย์ไม่อนุญาต” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you received substantial help on assignment without the instructor’s permission?”

คำถามข้อ 9 “ใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบก่อนการสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “If or how often during college have you used unfair methods to learn about a test before taking it?”

คำถามข้อ 10 “นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นยื่นคำตอบให้ระหว่างการสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Receiving answers from another student during a test.”

คำถามข้อ 11 “สร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบ” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Developing a personal relationship with the professor to gain information about the test.”

คำถามข้อ 12 “สร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ได้คะแนนสอบดีขึ้น” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Influencing the teacher to get more marks.”

คำถามข้อ 13 “แปลและเรียบเรียงข้อความหรือประโยคต่าง ๆ มาใส่ในรายงานโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Paraphrasing or copying material from another source without referencing the source.”

คำถามข้อ 14 “ทำรายงานให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่น” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Writing a paper for another student.”

คำถามข้อ 15 “มีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มน้อยกว่าคนอื่น” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Doing less work than one’s share in a group project.”

คำถามข้อ 16 “ใช้รายงานฉบับเดียวทำส่งครู/อาจารย์มากกว่าหนึ่งรายวิชา” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Submitting same paper for more than one course.”

คำถามข้อ 17 “เพิ่มขนาดตัวอักษรและขอบกระดาษเพื่อให้ได้จำนวนหน้าของรายงานมากยิ่งขึ้น” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Increasing margins/font to make paper look longer.”

คำถามข้อ 18 “นำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบแต่ไม่มีโอกาสใช้ลอก” ปรับปรุงมาจากคำถามที่ว่า “Intending to use a cheat sheet but not actually using it.”

แบบสอบถามตอนที่ 5 มีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ ทุกครั้ง	ให้ 5 คะแนน
ตอบ เกือบทุกครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ตอบ บ่อย ๆ	ให้ 3 คะแนน
ตอบ บางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ตอบ ไม่เคย	ให้ 1 คะแนน

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถามแต่ละข้อ ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง ทุกครั้ง
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง เกือบทุกครั้ง
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง บ่อย ๆ
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง บางครั้ง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง ไม่เคย

3. การหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละตัวแปร ความครอบคลุมของคำถาม ตลอดจนความชัดเจนของภาษา จากนั้นจึงนำผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence: IOC) ข้อคำถามที่ใช้ได้คือข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงเนื้อหาในข้อคำถามแต่ละข้อตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประกอบไปด้วย

3.1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เจริญเชาว์ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอมอร เจียรมาศ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.1.3 ดร.วรพจน์ ปานรอด หัวหน้าภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.1.4 อาจารย์วุฒิกรณ์ จิตติวรรณ อาจารย์ประจำคณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.1.5 ดร.ปกรณ์ ลิ้มโยธิน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเนื้อหาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient) ปรากฏว่าแบบสอบถามวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการประพาดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.825 แบบสอบถามวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพาดิตัวไม่

เหมาะสมทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.934 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.935 แบบสอบถามวัดเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.976 และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.992

การรวบรวมข้อมูล

ในกระบวนการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา จำนวน 800 คนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อำเภอสะเดา อำเภอบางกล่ำ อำเภอนาหม่อม อำเภอรัตนภูมิ อำเภอระโนด และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2557 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2557 โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ จากนั้นจึงลงรหัสข้อมูลและบันทึกในไฟล์ข้อมูลเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วย โมเดลสมการโครงสร้างกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน (A partial least square structural equation modeling) โดยใช้โปรแกรม SmartPLS 2.0 (Ringle, Wende, & Will, 2005) ซึ่งเทคนิคดังกล่าวนี้มีข้อเด่นคือการวิเคราะห์โมเดลการวัดทำได้ทั้งแบบ Reflective Model และ Formative Model การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมุ่งพัฒนาโมเดลมากกว่าการยืนยันโมเดลจึงไม่จำเป็นต้องเน้นทฤษฎีหรือวรรณกรรมที่แข็งแกร่ง และการแจกแจงข้อมูลไม่จำเป็นต้องแจกแจงแบบปกติ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และของตัวแปรแฝงและตัวชี้วัด โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ จำนวน (Number) จำนวนต่ำสุด (Minimum) จำนวนสูงสุด (Maximum) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยนำเสนอในรูปแบบตาราง
2. การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝง ประกอบไปด้วย
 - 2.1 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นภายใน พิจารณาจากค่าความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝง (CR) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (CA) ของตัวแปรแฝงแต่ละตัวแปรควรมีค่ามากกว่า 0.7 (Garson, 2014)

2.2 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด พิจารณาจากค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด (Loading) ควรมีค่ามากกว่า 0.708 ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด (IR) ควรมีค่ามากกว่า 0.5 (50%) และมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างต่ำที่ระดับ 0.05 (Wong, 2013)

2.3 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน พิจารณาจากค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝง (AVE) ควรมีค่าอย่างต่ำ 0.5 (Hair, Hult, Ringle, & Sarstedt, 2014)

2.4 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก พิจารณาจากค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝง (\sqrt{AVE}) ควรมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง (Fornell & Larcker, 1981) และค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายในตัวแปรแฝงควรมีค่าสูงกว่าค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายนอกตัวแปรแฝง (Cross loading) (Lowry & Gaskin, 2014)

3. การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง ประกอบไปด้วย

3.1 การวิเคราะห์ภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรแฝง พิจารณาจากค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) ควรมีค่าสูงกว่า 0.2 และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) ควรมีค่าต่ำกว่า 5.0 (Hair, Ringle, & Sarstedt, 2011)

3.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล พิจารณาจากระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p value) ของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (β) ซึ่งคำนวณด้วยค่าสถิติทดสอบที (t value) โดยสมมุติฐานการวิจัย จะได้รับการยอมรับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อค่าสถิติทดสอบทีมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.96 ส่วนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ค่าสถิติทดสอบทีมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 2.58 (Hair, Sarstedt, Ringle, & Mena, 2012)

3.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ (R^2) ซึ่งแสดงถึงขนาดความแปรปรวนของตัวแปรแฝงภายในที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรแฝงภายนอก โดยค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์มีค่าเท่ากับ 0.25 (25%), 0.50 (50%), 0.75 (75%) แสดงว่าตัวแปรแฝงภายนอกมีความถูกต้องของการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในระดับน้อย ปานกลาง และมาก ตามลำดับ (Henseler & Sarstedt, 2013)

3.4 การวิเคราะห์ขนาดอิทธิพล (f^2) ซึ่งแสดงถึงขนาดความแปรปรวนของตัวแปรแฝงภายในที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรแฝงภายนอกตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียว โดยขนาดอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.02, 0.15, 0.35 แสดงว่าตัวแปรแฝงภายนอกดังกล่าวมีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อตัวแปรแฝงภายในระดับน้อย ปานกลาง และมาก ตามลำดับ (Cohen, 1988)

3.5 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์ ดังนี้

3.5.1 ค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์ (Q^2) ซึ่งแสดงถึงระดับความถูกต้องของตัวแปรแฝงภายนอกในการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในถึงระดับตัวชี้วัดของตัวแปรแฝงดังกล่าว โดย

ค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์มีค่ามากกว่าศูนย์แสดงว่าโมเดลสมการโครงสร้างมีความสอดคล้องของการพยากรณ์ แต่ถ้าค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์แสดงว่าโมเดลสมการโครงสร้าง ไม่มีความสอดคล้องของการพยากรณ์ (Stone, 1974)

3.5.2 ขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์ (q^2) ซึ่งแสดงถึงระดับความถูกต้องของตัวแปรแฝงภายนอกตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียวในการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในถึงระดับตัวชี้วัดของตัวแปรแฝงดังกล่าว โดยขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์มีค่าเท่ากับ 0.02, 0.15, 0.35 แสดงว่าตัวแปรแฝงภายนอกดังกล่าวมีความสอดคล้องของการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในถึงระดับตัวชี้วัดในระดับน้อย ปานกลาง และมาก ตามลำดับ (Henseler, Ringle, & Sinkovics, 2009)

4. การวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลาง (Mediating analysis) พิจารณาจากระดับนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายในที่ไม่มีตัวแปรแฝงตัวที่สามคั่นกลาง ระดับนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน และขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวม (VAF) ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.20 แสดงว่าตัวแปรแฝงตัวที่สาม ไม่มีอิทธิพลคั่นกลาง (No mediation) หากขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวมมีค่าระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 แสดงว่าตัวแปรแฝงตัวที่สามมีอิทธิพลคั่นกลางบางส่วน (Partial mediation) และหากขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวมมีค่าสูงกว่า 0.80 แสดงว่าตัวแปรแฝงตัวที่สามมีอิทธิพลคั่นกลางทั้งหมด (Full mediation) (Hair, Hult, Ringle, & Sarstedt, 2014)

5. การวิเคราะห์อิทธิพลกำกับ (Moderating effect) ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ห้กลุ่มพหุ (Multigroup analysis) พิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายในอันเนื่องมาจากตัวแปรแฝงตัวที่สาม โดยคำนวณด้วยค่าสถิติทดสอบที (t value)

5.2 การวิเคราะห์อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ (Interaction effect) พิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงและทิศทางของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายในอันเนื่องมาจากตัวแปรแฝงตัวที่สาม โดยคำนวณด้วยค่าสถิติทดสอบที (t value)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวน (Number)
Min	แทน	จำนวนต่ำสุด (Minimum)
Max	แทน	จำนวนสูงสุด (Maximum)
%	แทน	ร้อยละ (Percentage)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance level)
p value	แทน	ค่าสถิติที่แสดงระดับนัยสำคัญ (Probability value)
t value	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path coefficient)
VAF	แทน	ขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวม (Variance accounted for)
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error)
Loading	แทน	ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด (Indicator loading)
IR	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด (Indicator reliability)
CR	แทน	ค่าความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝง (Composite reliability)
AVE	แทน	ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยของค์ประกอบของตัวแปรแฝง (Average variance extracted)
CA	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient))
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ (Coefficient of determination or Predictive accuracy)
f ²	แทน	ขนาดอิทธิพล (Effect size)
Q ²	แทน	ค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์ (Predictive relevance)
q ²	แทน	ขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์ (q ² effect size)
Tolerance	แทน	ค่าความคงทนของการยอมรับ
VIF	แทน	ค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance inflation factor)
AB	แทน	ตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
AB1	แทน	ตัวชี้วัดนักเรียน/นักศึกษาสามารถทุจริตในการสอบได้หากไม่มีใครรู้
AB2	แทน	ตัวชี้วัดท่านยอมให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกข้อสอบถ้าพวกเขาร้องขอ
SN	แทน	ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
SN1	แทน	ตัวชี้วัด โรงเรียน/สถาบันของท่านมีนักเรียน/นักศึกษาประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
SN2	แทน	ตัวชี้วัดในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านทุจริตในการสอบ
SN3	แทน	ตัวชี้วัดในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านลอกรายงานผู้อื่น
SN4	แทน	ตัวชี้วัดเพื่อนบางคนทุจริตในการสอบและไม่ถูกจับ
SN5	แทน	ตัวชี้วัดในห้องเรียนของท่านมีการลอกการบ้าน
SN6	แทน	ตัวชี้วัดในห้องเรียนของท่านมีเพื่อนเอาการบ้านมาให้ลอก
SN7	แทน	ตัวชี้วัดในห้องเรียนของท่านมีการทุจริตในการสอบ
PBC	แทน	ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
PBC1	แทน	ตัวชี้วัดเป็นเรื่องง่ายหากท่านต้องการทุจริตในการสอบ
PBC2	แทน	ตัวชี้วัดเป็นเรื่องง่ายหากท่านจะลอกการบ้าน หรือรายงานจากนักเรียน/นักศึกษาคณะอื่น

PBC3	แทน	ตัวชี้วัดการลอกการบ้าน รายงาน หรือทุจริตในการสอบเป็นเรื่องปกติสำหรับห้องเรียนของท่าน
I	แทน	ตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
I1	แทน	ตัวชี้วัดท่านจะขอลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นที่ทำเสร็จแล้ว
I2	แทน	ตัวชี้วัดท่านจะให้ผู้อื่นช่วยทำรายงานให้ แต่ท่านจะอ้างกับครู/อาจารย์ว่าทำด้วยตนเอง
I3	แทน	ตัวชี้วัดท่านจะลอกข้อสอบนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการสอบ
I4	แทน	ตัวชี้วัดท่านจะนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ
I5	แทน	ตัวชี้วัดท่านจะนำอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ เช่น เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น
I6	แทน	ตัวชี้วัดท่านจะคัดลอกเนื้อหารายงานมาจากอินเทอร์เน็ตมาทั้งหมด โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม
B	แทน	ตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
B1	แทน	ตัวชี้วัดคัดลอกข้อความหรือประโยคต่าง ๆ ทั้งหมดมาใส่ในรายงาน โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม
B2	แทน	ตัวชี้วัดลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทั้งฉบับมาเป็นของตน
B3	แทน	ตัวชี้วัดลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นบางส่วนมาเป็นของตน
B4	แทน	ตัวชี้วัดให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทำรายงานให้ ทั้ง ๆ ที่ครู/อาจารย์สั่งให้ทำคนเดียว
B5	แทน	ตัวชี้วัดเปิดโอกาสให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกคำตอบของท่านระหว่างการสอบ
B6	แทน	ตัวชี้วัดลอกคำตอบของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการสอบ ด้วยวิธีการต่าง ๆ
B7	แทน	ตัวชี้วัดนำเอกสารหรือหนังสือที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ
B8	แทน	ตัวชี้วัดนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นช่วยท่านทำงานในห้องเรียน โดยที่ครู/อาจารย์ไม่อนุญาต
B9	แทน	ตัวชี้วัดใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบก่อนการสอบ
B10	แทน	ตัวชี้วัดนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นยื่นคำตอบให้ระหว่างการสอบ

B11	แทน	ตัวชี้วัดสร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบ
B12	แทน	ตัวชี้วัดสร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ได้คะแนนสอบดีขึ้น
B13	แทน	ตัวชี้วัดแปลและเรียบเรียงข้อความหรือประโยคต่าง ๆ มาใส่ในรายงาน โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม
B14	แทน	ตัวชี้วัดทำรายงานให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่น
B15	แทน	ตัวชี้วัดมีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มน้อยกว่าคนอื่น
B16	แทน	ตัวชี้วัดใช้รายงานฉบับเดียวทำส่งครู/อาจารย์มากกว่าหนึ่งรายวิชา
B17	แทน	ตัวชี้วัดเพิ่มขนาดตัวอักษรและขอบกระดาษเพื่อให้ได้จำนวนหน้าของรายงานมากยิ่งขึ้น
B18	แทน	ตัวชี้วัดนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบแต่ไม่มีโอกาสใช้ลอก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาดาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 516 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 และเป็นเพศชาย จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด จำนวน 504 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และนับถือศาสนาอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 อายุ 21 ปีมากที่สุด จำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาอายุ 22 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 อายุ 20 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 อายุ 19 ปี อายุ 23 ปี และอายุ 25 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และไม่ระบุอายุ 84 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ภูมิลำเนาในเขตเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด จำนวน 396 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเขตเทศบาลตำบล จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 เขตเทศบาลเมือง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 เขตเทศบาลนคร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และไม่ระบุภูมิลำเนาจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเป็นเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาอาชีพรับจ้าง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานรัฐ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 บริษัทเอกชน และอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนเท่ากัน คือ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	n	%
เพศ		
ชาย	240	31.7
หญิง	516	68.3
ศาสนา		
พุทธ	504	66.7
อิสลาม	240	31.7
อื่น ๆ	12	1.6
อายุ		
19 ปี	12	1.6
20 ปี	48	6.3
21 ปี	468	61.9
22 ปี	120	15.9
23 ปี	12	1.6
24 ปี	-	-
25 ปี	12	1.6
ไม่ระบุ	84	11.1
ภูมิลำเนา		
เขตเทศบาลนคร	60	7.9
เขตเทศบาลเมือง	84	11.1
เขตเทศบาลตำบล	192	25.4
เขตองค์การบริหารส่วนตำบล	396	52.4
ไม่ระบุ	24	3.2
อาชีพหลักของผู้ปกครอง		
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานรัฐ	48	6.3
บริษัทเอกชน	24	3.2
ธุรกิจส่วนตัว	96	12.7
เกษตรกร	408	54.0
รับจ้าง	156	20.6
อื่น ๆ	24	3.2

2. ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรแฝงและตัวชี้วัด

เมื่อพิจารณาตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการในเชิงไม่เห็นด้วยว่านักเรียน/นักศึกษาสามารถทุจริตในการสอบได้หากไม่มีใครรู้ (AB1) ($\bar{X}=2.10$, $SD=1.305$) และท่านยอมให้นักเรียน/นักศึกษาค้นคนอื่นลอกข้อสอบถ้าพวกเขาร้องขอ (AB2) ($\bar{X}=2.49$, $SD=1.284$)

กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการระดับปานกลางว่า โรงเรียน/สถาบันของท่านมีนักเรียน/นักศึกษาประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN1) ($\bar{X}=3.19$, $SD=0.931$) ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านทุจริตในการสอบ (SN2) ($\bar{X}=3.03$, $SD=1.032$) ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาในโรงเรียน/สถาบันของท่านลอกรายงานผู้อื่น (SN3) ($\bar{X}=3.26$, $SD=0.983$) เพื่อนบางคนทุจริตในการสอบและไม่ถูกจับ (SN4) ($\bar{X}=2.87$, $SD=1.208$) ในห้องเรียนของท่านมีการลอกการบ้าน (SN5) ($\bar{X}=3.19$, $SD=0.998$) ในห้องเรียนของท่านมีเพื่อนเอาการบ้านมาให้ลอก (SN6) ($\bar{X}=2.82$, $SD=0.977$) และมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงระดับน้อยกว่าในห้องเรียนของท่านมีการทุจริตในการสอบ (SN7) ($\bar{X}=2.44$, $SD=1.187$)

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการในเชิงไม่เห็นด้วยว่าเป็นเรื่องง่ายหากท่านต้องการทุจริตในการสอบ (PBC1) ($\bar{X}=2.26$, $SD=1.355$) การลอกการบ้าน รายงาน หรือทุจริตในการสอบเป็นเรื่องปกติสำหรับห้องเรียนของท่าน (PBC3) ($\bar{X}=2.36$, $SD=1.216$) และไม่แน่ใจว่าเป็นเรื่องง่ายหากท่านจะลอกการบ้าน หรือรายงานจากนักเรียน/นักศึกษาค้นคนอื่น (PBC2) ($\bar{X}=2.79$, $SD=1.176$)

กลุ่มตัวอย่างแสดงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการระดับน้อยกว่าท่านจะขอลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาค้นคนอื่นที่ทำเสร็จแล้ว (I1) ($\bar{X}=2.35$, $SD=1.180$) ท่านจะให้ผู้อื่นช่วยทำรายงานให้ แต่ท่านจะอ้างกับครู/อาจารย์ว่าทำด้วยตนเอง (I2) ($\bar{X}=2.10$, $SD=1.254$) ท่านจะลอกข้อสอบนักเรียน/นักศึกษาค้นคนอื่นระหว่างการสอบ (I3) ($\bar{X}=1.74$, $SD=1.150$) ท่านจะนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ (I4) ($\bar{X}=1.66$, $SD=1.231$) ท่านจะนำอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ เช่น เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น (I5) ($\bar{X}=1.84$, $SD=1.245$) และท่านจะคัดลอกเนื้อหารายงานมาจากอินเทอร์เน็ตมาทั้งหมดโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (I6) ($\bar{X}=2.26$, $SD=1.116$)

กลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการบางครั้งในการคัดลอกข้อความหรือประโยคต่าง ๆ ทั้งหมดมาใส่ในรายงาน โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (B1) ($\bar{X}=2.30$, $SD=1.191$) ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาค้นคนอื่นทั้งฉบับมาเป็นของตน (B2) ($\bar{X}=1.54$, $SD=1.125$) ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาค้นคนอื่นบางส่วนมาเป็นของตน (B3) ($\bar{X}=1.84$, $SD=1.172$) ให้นักเรียน/นักศึกษาค้นคนอื่นทำรายงานให้ ทั้ง ๆ ที่ครู/อาจารย์สั่งให้ทำคนเดียว

(B4) ($\bar{X}=1.59$, $SD=1.164$) เปิดโอกาสให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกคำตอบของท่านระหว่างการสอบ (B5) ($\bar{X}=1.79$, $SD=1.035$) ลอกคำตอบของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ (B6) ($\bar{X}=1.56$, $SD=1.139$) นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นช่วยท่านทำงานในห้องเรียนโดยที่ครู/อาจารย์ไม่อนุญาต (B8) ($\bar{X}=1.73$, $SD=1.139$) ใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบก่อนการสอบ (B9) ($\bar{X}=1.73$, $SD=1.208$) นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นยื่นคำตอบให้ระหว่างการสอบ (B10) ($\bar{X}=1.60$, $SD=1.185$) สร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบ (B11) ($\bar{X}=1.58$, $SD=1.172$) แผลและเรียบเรียงข้อความหรือประโยคต่าง ๆ มาใส่ในรายงานโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (B13) ($\bar{X}=1.90$, $SD=1.138$) ทำรายงานให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่น (B14) ($\bar{X}=1.78$, $SD=1.120$) มีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มน้อยกว่าคนอื่น (B15) ($\bar{X}=1.97$, $SD=1.260$) ใช้รายงานฉบับเดียวทำส่งครู/อาจารย์มากกว่าหนึ่งรายวิชา (B16) ($\bar{X}=1.75$, $SD=1.182$) เพิ่มขนาดตัวอักษรและขอบกระดาษเพื่อให้ได้จำนวนหน้าของรายงานมากยิ่งขึ้น (B17) ($\bar{X}=1.87$, $SD=1.100$) และนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบแต่ไม่มีโอกาสใช้ลอก (B18) ($\bar{X}=1.57$, $SD=1.179$) และไม่เคยแสดงพฤติกรรมกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการในการนำเอกสารหรือหนังสือที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ (B7) ($\bar{X}=1.41$, $SD=1.019$) และสร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ได้คะแนนสอบดีขึ้น (B12) ($\bar{X}=1.49$, $SD=1.068$)

ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรแฝงและตัวชี้วัด

ตัวแปรแฝง	ตัวชี้วัด	n	Min	Max	\bar{X}	SD	แปลความหมาย
AB	AB1	744	1	5	2.10	1.305	ไม่เห็นด้วย
	AB2	756	1	5	2.49	1.284	ไม่เห็นด้วย
SN	SN1	744	1	5	3.19	0.931	ปานกลาง
	SN2	744	1	5	3.03	1.032	ปานกลาง
	SN3	744	1	5	3.26	0.983	ปานกลาง
	SN4	732	1	5	2.87	1.208	ปานกลาง
	SN5	744	1	5	3.19	0.998	ปานกลาง
	SN6	744	1	5	2.82	0.977	ปานกลาง
	SN7	744	1	5	2.44	1.187	น้อย
PBC	PBC1	732	1	5	2.26	1.355	ไม่เห็นด้วย
	PBC2	732	1	5	2.79	1.176	ไม่แน่ใจ
	PBC3	732	1	5	2.36	1.216	ไม่เห็นด้วย

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปรแฝง	ตัวชี้วัด	n	Min	Max	\bar{X}	SD	แปลความหมาย
I	I1	744	1	5	2.35	1.180	น้อย
	I2	744	1	5	2.10	1.254	น้อย
	I3	744	1	5	1.74	1.150	น้อย
	I4	744	1	5	1.66	1.231	น้อย
	I5	732	1	5	1.84	1.245	น้อย
	I6	732	1	5	2.26	1.116	น้อย
B	B1	756	1	5	2.30	1.191	บางครั้ง
	B2	756	1	5	1.54	1.125	บางครั้ง
	B3	756	1	5	1.84	1.172	บางครั้ง
	B4	756	1	5	1.59	1.164	บางครั้ง
	B5	744	1	5	1.79	1.035	บางครั้ง
	B6	732	1	5	1.56	1.139	บางครั้ง
	B7	756	1	5	1.41	1.019	ไม่เคย
	B8	744	1	5	1.73	1.139	บางครั้ง
	B9	744	1	5	1.73	1.208	บางครั้ง
	B10	744	1	5	1.60	1.185	บางครั้ง
	B11	744	1	5	1.58	1.172	บางครั้ง
	B12	756	1	5	1.49	1.068	ไม่เคย
	B13	756	1	5	1.90	1.138	บางครั้ง
	B14	756	1	5	1.78	1.120	บางครั้ง
	B15	756	1	5	1.97	1.260	บางครั้ง
	B16	756	1	5	1.75	1.182	บางครั้ง
	B17	744	1	5	1.87	1.100	บางครั้ง
	B18	756	1	5	1.57	1.179	บางครั้ง

3. การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝง

โมเดลการวัดตัวแปรแฝงสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วนด้วยโปรแกรม SmartPLS 2.0 (Ringle, Wende, & Will, 2005) การวิเคราะห์

ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของโมเดลการวัดประกอบไปด้วยค่าความเชื่อมั่นภายใน ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นภายใน

โมเดลการการวัดเป็นที่ยอมรับเมื่อค่าความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝง (CR) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (CA) ของตัวแปรแฝงแต่ละตัวแปรมีค่ามากกว่า 0.7 (Garson, 2014) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 4 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝงมีค่าระหว่าง 0.910 ถึง 0.987 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าระหว่าง 0.803 ถึง 0.985 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดย่อมหมายความว่าตัวชี้วัดแต่ละตัวล้วนเป็นตัวแทนตัวแปรแฝงในกลุ่มของคนได้เป็นอย่างดี

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น

ตัวแปรแฝง	ตัวชี้วัด	Loading	IR	t value	Sig	p value	CR	CA
AB	AB1	0.923	0.852	174.374	**	0.000	0.910	0.803
	AB2	0.904	0.817	79.907	**	0.000		
SN	SN1	0.849	0.720	75.612	**	0.000	0.930	0.912
	SN2	0.842	0.708	61.980	**	0.000		
	SN3	0.744	0.553	33.503	**	0.000		
	SN4	0.771	0.595	42.565	**	0.000		
	SN5	0.808	0.653	55.855	**	0.000		
	SN6	0.790	0.624	53.168	**	0.000		
	SN7	0.850	0.723	94.130	**	0.000		
PBC	PBC1	0.880	0.774	89.372	**	0.000	0.920	0.871
	PBC2	0.902	0.814	89.297	**	0.000		
	PBC3	0.892	0.795	108.240	**	0.000		
I	I1	0.856	0.733	77.887	**	0.000	0.957	0.946
	I2	0.889	0.789	88.056	**	0.000		
	I3	0.923	0.853	105.326	**	0.000		
	I4	0.912	0.831	100.806	**	0.000		
	I5	0.870	0.757	58.426	**	0.000		
	I6	0.871	0.758	80.107	**	0.000		

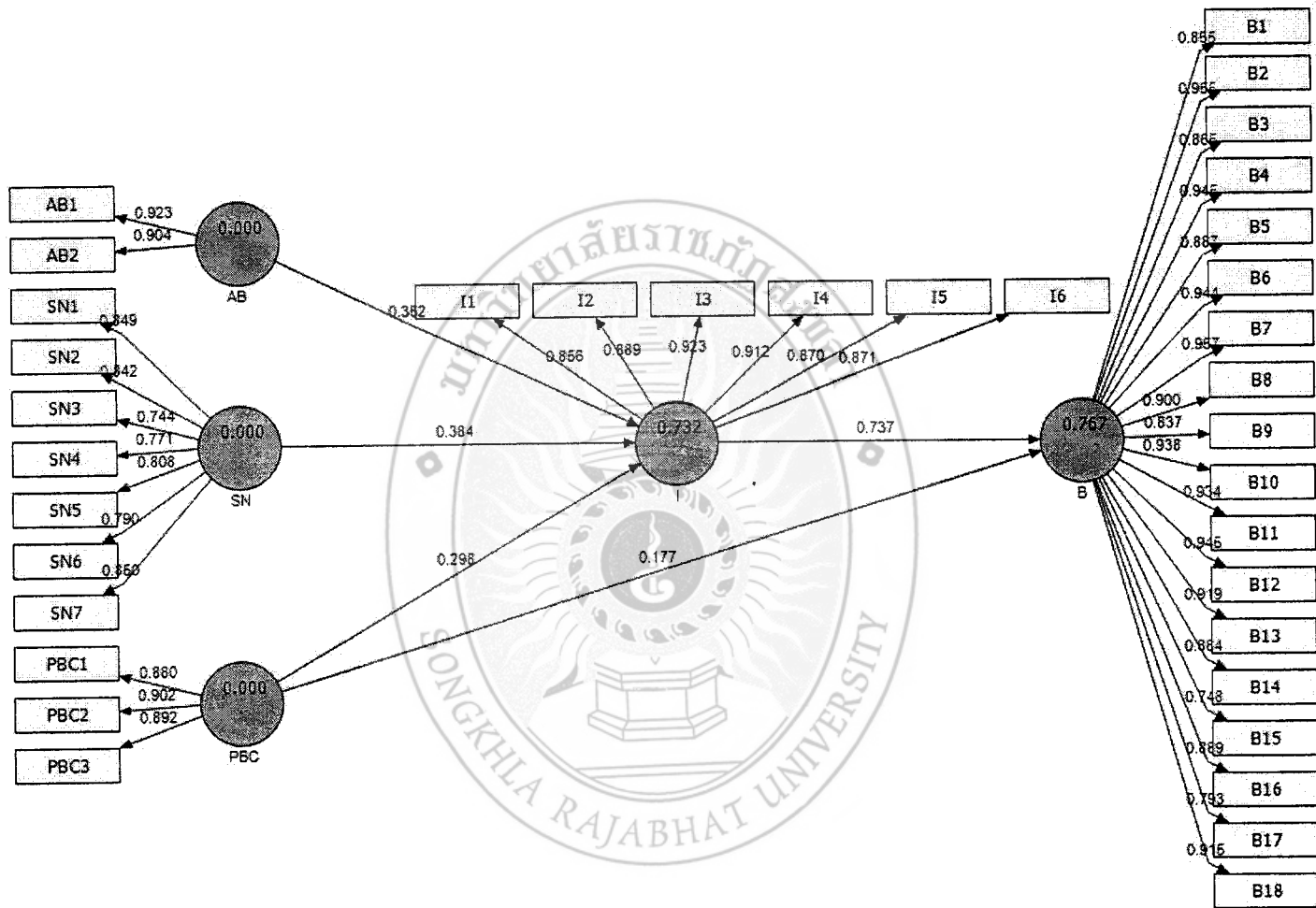
ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปรแฝง	ตัวชี้วัด	Loading	IR	t value	Sig	p value	CR	CA
B	B1	0.855	0.731	67.841	**	0.000	0.987	0.985
	B2	0.956	0.913	210.324	**	0.000		
	B3	0.865	0.748	63.179	**	0.000		
	B4	0.945	0.893	157.596	**	0.000		
	B5	0.887	0.786	82.330	**	0.000		
	B6	0.944	0.892	159.724	**	0.000		
	B7	0.957	0.916	225.215	**	0.000		
	B8	0.900	0.810	106.362	**	0.000		
	B9	0.838	0.701	41.940	**	0.000		
	B10	0.938	0.879	134.130	**	0.000		
	B11	0.934	0.872	111.895	**	0.000		
	B12	0.945	0.893	142.952	**	0.000		
	B13	0.919	0.844	123.758	**	0.000		
	B14	0.884	0.781	70.887	**	0.000		
	B15	0.748	0.560	34.583	**	0.000		
	B16	0.889	0.791	76.128	**	0.000		
	B17	0.793	0.628	32.738	**	0.000		
	B18	0.915	0.838	69.135	**	0.000		

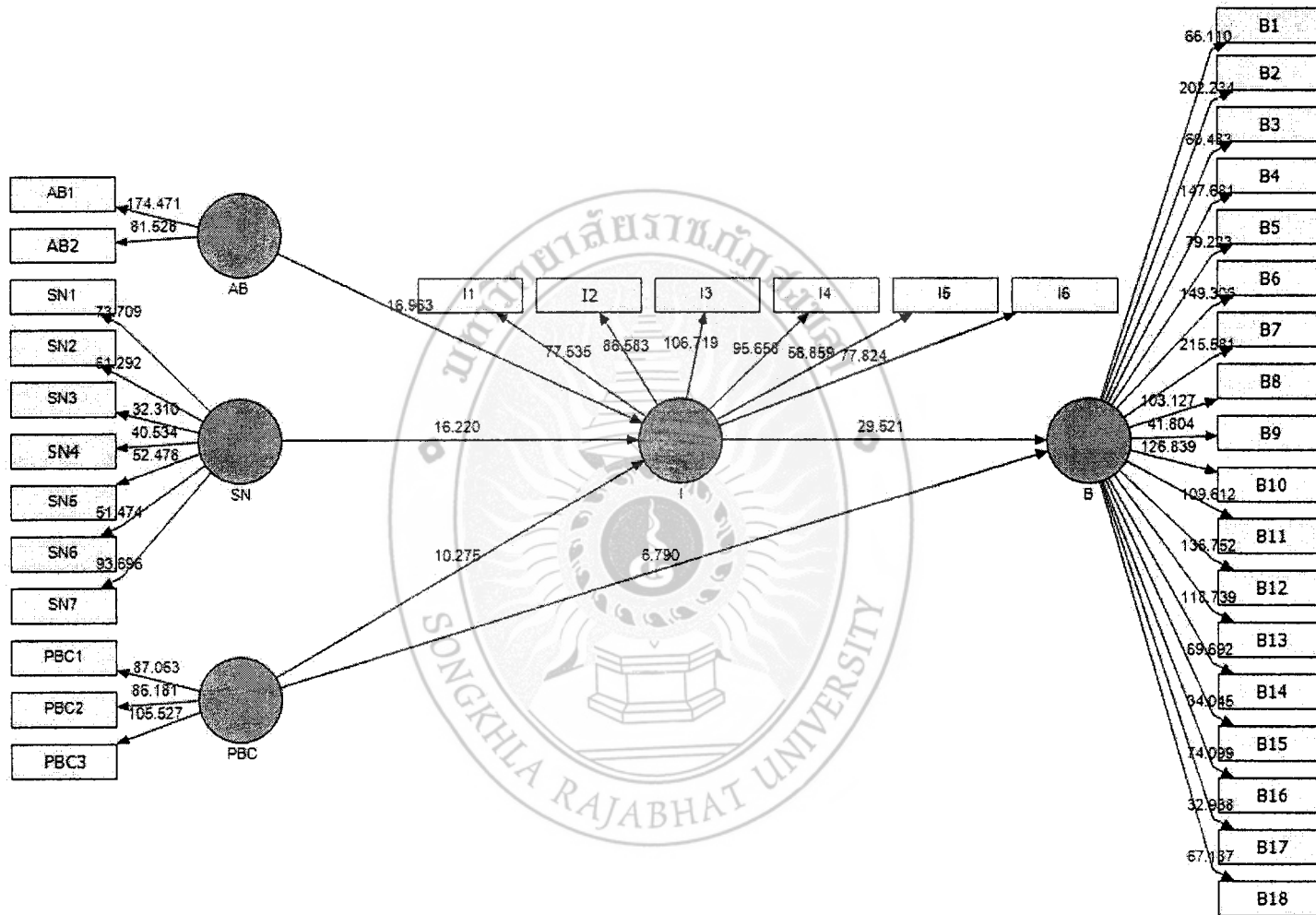
** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด

โมเดลการการวัดเป็นที่ยอมรับเมื่อกำหนดค่าของตัวชี้วัด (Loading) มีค่ามากกว่า 0.708 ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด (IR) มีค่ามากกว่า 0.5 (50%) และมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างต่ำที่ระดับ 0.05 (Wong, 2013) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 4 ภาพประกอบ 3 และภาพประกอบ 4 พบว่า ค่ากำหนดของตัวชี้วัดมีค่าระหว่าง 0.744 ถึง 0.957 ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัดมีค่าระหว่าง 0.553 (55.3%) ถึง 0.916 (91.6%) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัวซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ย่อมหมายความว่าค่าตามทุกข้อที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ล้วนมีค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัดเป็นที่ยอมรับอย่างดี

ภาพประกอบ 3 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ค่านำหนักของตัวชี้วัด และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์

ภาพประกอบ 4 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสถิติทดสอบที่ของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล และค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด

3.3 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

โมเดลการการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงเหมือนเมื่อค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝง (AVE) มีค่าอย่างต่ำ 0.5 (Hair, Hult, Ringle, & Sarstedt, 2014) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 5 พบว่า ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝงมีค่าระหว่าง 0.654 ถึง 0.835 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยหมายความว่าโมเดลการการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

ตัวแปรแฝง	AVE	\sqrt{AVE}
AB	0.835	0.914
SN	0.654	0.809
PBC	0.794	0.891
I	0.787	0.887
B	0.804	0.897

3.4 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกของโมเดลการการวัดทำได้ 2 วิธี ดังนี้

3.4.1 โมเดลการการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกเมื่อค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝง (\sqrt{AVE}) มีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง (Fornell & Larcker, 1981) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 6 พบว่า ค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝงทุกตัวในแนวทแยงมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงทั้งในแนวคอลัมน์และแนวแถว เช่น ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบเท่ากับ 0.891 มีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) เท่ากับ 0.518 ค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) เท่ากับ 0.668 ค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) เท่ากับ 0.737 และค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) เท่ากับ 0.720 เป็นต้น ซึ่งหมายความว่าโมเดลการการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกแบบ Fornell-Larcker Criterion

ตัวแปรแฝง	AB	SN	PBC	I	B
AB	0.914				
SN	0.408	0.809			
PBC	0.518	0.668	0.891		
I	0.663	0.727	0.737	0.887	
B	0.635	0.666	0.720	0.868	0.897

3.4.2 โมเดลการการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกเมื่อค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายในตัวแปรแฝงมีค่าสูงกว่าค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายนอกตัวแปรแฝง (Cross loading) (Lowry & Gaskin, 2014) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 7 พบว่า ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายในตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าสูงกว่าค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายนอกตัวแปรแฝงทั้งในแนวคอลัมน์และแนวแถว เช่น ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายในตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพัตตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีค่าระหว่าง 0.880 ถึง 0.902 มีค่าสูงกว่าค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายนอกตัวแปรแฝงในแนวคอลัมน์มีค่าระหว่าง 0.429 ถึง 0.725 และในแนวแถวมีค่าระหว่าง 0.406 ถึง 0.725 เป็นต้น ซึ่งหมายความว่าโมเดลการการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกแบบ Cross loading

ตัวชี้วัด	AB	SN	PBC	I	B
AB1	0.923	0.364	0.499	0.636	0.628
AB2	0.904	0.383	0.444	0.572	0.528
SN1	0.337	0.849	0.519	0.603	0.642
SN2	0.259	0.842	0.496	0.544	0.497
SN3	0.344	0.744	0.429	0.480	0.458
SN4	0.358	0.771	0.523	0.573	0.411
SN5	0.227	0.808	0.560	0.515	0.468
SN6	0.341	0.790	0.536	0.622	0.567
SN7	0.413	0.850	0.674	0.720	0.673
PBC1	0.495	0.549	0.880	0.637	0.661
PBC2	0.406	0.582	0.902	0.596	0.583
PBC3	0.476	0.648	0.892	0.725	0.673

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	AB	SN	PBC	I	B
I1	0.539	0.713	0.620	0.856	0.753
I2	0.612	0.705	0.683	0.889	0.767
I3	0.677	0.626	0.678	0.923	0.803
I4	0.590	0.605	0.635	0.912	0.814
I5	0.510	0.581	0.575	0.870	0.763
I6	0.589	0.635	0.725	0.871	0.716
B1	0.521	0.515	0.657	0.703	0.855
B2	0.626	0.592	0.668	0.825	0.955
B3	0.529	0.606	0.613	0.811	0.865
B4	0.597	0.603	0.619	0.832	0.945
B5	0.671	0.633	0.653	0.809	0.887
B6	0.655	0.585	0.626	0.840	0.944
B7	0.657	0.643	0.707	0.866	0.957
B8	0.593	0.675	0.673	0.808	0.900
B9	0.531	0.501	0.618	0.674	0.837
B10	0.529	0.661	0.662	0.805	0.938
B11	0.571	0.651	0.684	0.796	0.934
B12	0.578	0.606	0.707	0.845	0.945
B13	0.627	0.605	0.658	0.790	0.919
B14	0.530	0.651	0.646	0.758	0.884
B15	0.471	0.440	0.454	0.547	0.748
B16	0.524	0.552	0.602	0.710	0.889
B17	0.472	0.538	0.635	0.650	0.793
B18	0.535	0.645	0.702	0.845	0.915

กล่าวโดยสรุป โมเดลการการวัดตัวแปรแฝงสำหรับการวิจัยครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นภายใน ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน และค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนกผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างในลำดับต่อไป

4. การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง

โมเดลสมการ โครงสร้างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วนด้วยโปรแกรม SmartPLS 2.0 เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลเชิงประจักษ์สนับสนุนโมเดลสมการ โครงสร้างที่พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างประกอบไปด้วยขั้นตอนสำคัญคือ การวิเคราะห์ภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรแฝง (Multicollinearity) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ การวิเคราะห์ขนาดอิทธิพล การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้เพิ่มการวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลาง (Mediating analysis) การวิเคราะห์กลุ่มพหุ (Multigroup analysis) และการวิเคราะห์อิทธิพลกำกับ (Moderating effect) เพื่อยืนยันความถูกต้องของโมเดลสมการ โครงสร้างมากยิ่งขึ้น ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรแฝง

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจะมีความถูกต้องเมื่อตัวแปรแฝงภายนอกหรือตัวแปรพยากรณ์ไม่มีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือเกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรแฝง โดยพิจารณาจากค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) ควรมีค่าสูงกว่า 0.2 และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) ควรมีค่าต่ำกว่า 5.0 (Hair, Ringle, & Sarstedt, 2011) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 8 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งสองชุดมีค่าความคงทนของการยอมรับระหว่าง 0.457 ถึง 0.725 และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวนระหว่าง 1.379 ถึง 2.186 สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งหมายความว่า โมเดลสมการ โครงสร้างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรแฝงภายนอก

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุของตัวแปรแฝง

ชุดที่หนึ่ง: พยากรณ์ตัวแปรแฝง I			ชุดที่สอง: พยากรณ์ตัวแปรแฝง B		
ตัวแปรพยากรณ์	Tolerance	VIF	ตัวแปรพยากรณ์	Tolerance	VIF
AB	0.725	1.379	I	0.457	2.186
SN	0.549	1.822	PBC	0.457	2.186
PBC	0.482	2.075			

4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงใน โมเดลสมการ โครงสร้าง เพื่อยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย พิจารณาจากระดับนัยสำคัญทางสถิติ (p value) ของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (β) ซึ่งคำนวณด้วยค่าสถิติทดสอบที (t value) โดยสมมติฐานการวิจัยจะได้รับการยอมรับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อค่าสถิติทดสอบทีมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.96 ส่วน

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ค่าสถิติทดสอบที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 2.58 (Hair, Sarstedt, Ringle, & Mena, 2012) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 9 ภาพประกอบ 3 และภาพประกอบ 4 พบว่า สมมุติฐานการวิจัยข้อต่อไปนีได้รับการยอมรับ กล่าวคือ เจตคติต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.352$, $t=16.963$, $p=0.000$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.384$, $t=16.220$, $p=0.000$) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.298$, $t=10.275$, $p=0.000$) เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ($\beta=0.737$, $t=29.521$, $p=0.000$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ($\beta=0.177$, $t=6.790$, $p=0.000$)

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลและระดับนัยสำคัญทางสถิติ

	β	t value	Sig	p value
AB → I	0.352	16.963	**	0.000
SN → I	0.384	16.220	**	0.000
PBC → I	0.298	10.275	**	0.000
I → B	0.737	29.521	**	0.000
PBC → B	0.177	6.790	**	0.000

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์

ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ (R^2) แสดงถึงขนาดความแปรปรวนของตัวแปรแฝงภายในที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรแฝงภายนอก โดยค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์มีค่าเท่ากับ 0.25 (25%), 0.50 (50%), 0.75 (75%) แสดงว่าตัวแปรแฝงภายนอกมีความถูกต้องของการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในระดับน้อย ปานกลาง และมาก ตามลำดับ (Henseler & Sarstedt, 2013) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 10 และภาพประกอบ 3 พบว่า ตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) และตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถใน

การควบคุมพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ได้ 73.2 % ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) และตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ได้ 76.7 % ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องและค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์

ตัวแปรแฝงภายใน	R ²	Q ²
I	0.732	0.574
B	0.767	0.612

4.4 การวิเคราะห์ขนาดอิทธิพล

ขนาดอิทธิพล (f^2) แสดงถึงขนาดความแปรปรวนของตัวแปรแฝงภายในที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรแฝงภายนอกตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียว โดยขนาดอิทธิพลมีค่าเท่ากับ 0.02, 0.15, 0.35 แสดงว่าตัวแปรแฝงภายนอกดังกล่าวมีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อตัวแปรแฝงภายในระดับน้อย ปานกลาง และมาก ตามลำดับ (Cohen, 1988) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 11 พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) มีขนาดอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ระดับปานกลาง ($f^2=0.336$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีขนาดอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ระดับปานกลาง ($f^2=0.302$) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีขนาดอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ระดับปานกลาง ($f^2=0.160$) เจตนาเชิงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีขนาดอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ระดับมาก ($f^2=0.429$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีขนาดอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ระดับปานกลาง ($f^2=0.056$)

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลและขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์

	ตัวแปรแฝง I			ตัวแปรแฝง B		
	β	r^2	q^2	β	r^2	q^2
AB	0.352	0.336	0.164	-	-	-
SN	0.384	0.302	0.148	-	-	-
PBC	0.298	0.160	0.077	0.397	0.056	0.031
I	-	-	-	0.737	0.429	0.206

4.5 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์

ค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์ (Q^2) แสดงถึงระดับความถูกต้องของตัวแปรแฝงภายนอกในการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในถึงระดับตัวชี้วัดของตัวแปรแฝงดังกล่าว โดยค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์มีค่ามากกว่าศูนย์แสดงว่าโมเดลสมการ โครงสร้างมีความสอดคล้องของการพยากรณ์ แต่ถ้าค่าความสอดคล้องของการพยากรณ์มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์แสดงว่าโมเดลสมการ โครงสร้างไม่มีความสอดคล้องของการพยากรณ์ (Stone, 1974) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 10 พบว่า ตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) และตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีความสอดคล้องของการพยากรณ์ตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($Q^2=0.574$) เช่นเดียวกับตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) และตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I)) มีความสอดคล้องของการพยากรณ์ตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ($Q^2=0.612$)

ขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์ (q^2) แสดงถึงระดับความถูกต้องของตัวแปรแฝงภายนอกตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียวในการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในถึงระดับตัวชี้วัดของตัวแปรแฝงดังกล่าว โดยขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์มีค่าเท่ากับ 0.02, 0.15, 0.35 แสดงว่าตัวแปรแฝงภายนอกดังกล่าวมีความสอดคล้องของการพยากรณ์ตัวแปรแฝงภายในถึงระดับตัวชี้วัดในระดับน้อย ปานกลาง และมาก ตามลำดับ (Henseler, Ringle, & Sinkovics, 2009) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 11 พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) มีขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ระดับปานกลาง ($q^2=0.164$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

(SN) มีขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ระดับปานกลาง ($q^2=0.148$) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ระดับปานกลาง ($q^2=0.077$) เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ระดับปานกลาง ($q^2=0.206$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ระดับปานกลาง ($q^2=0.031$)

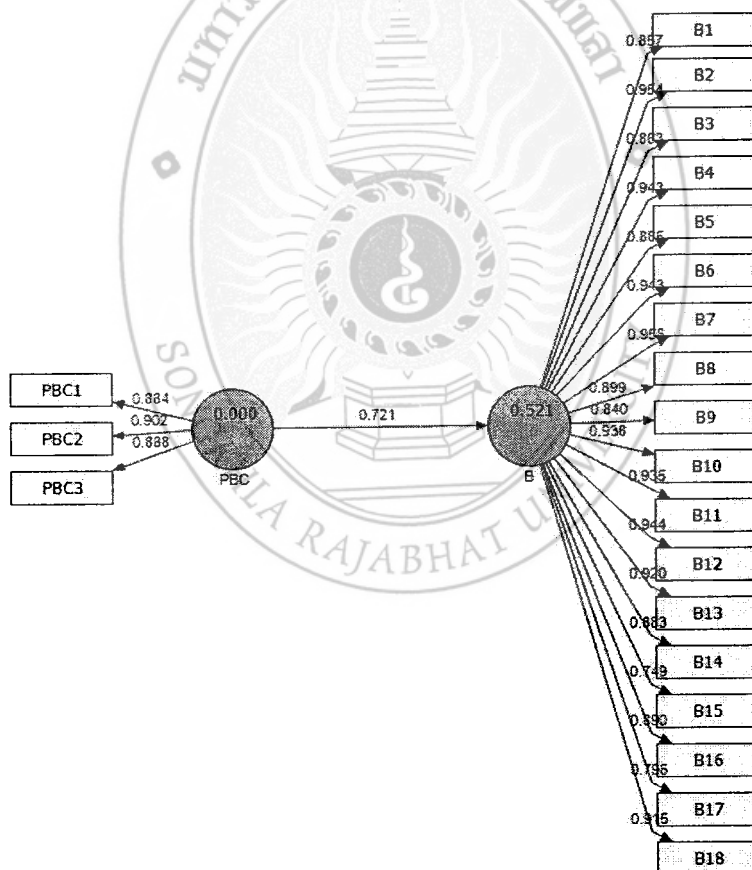
5. การวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลาง (Mediating analysis)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน โดยตรวจสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงเพียงอย่างเดียวยังถือว่าไม่เพียงพอ ผู้วิจัยควรให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลางที่เกิดจากตัวแปรแฝงตัวที่สาม ที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์เชิงสาเหตุดังกล่าว โดยพิจารณาจากระดับนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายในที่ไม่มีตัวแปรแฝงตัวที่สามคั่นกลาง ระดับนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน และขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวม (VAF) ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.20 แสดงว่าตัวแปรแฝงตัวที่สามไม่มีอิทธิพลคั่นกลาง (No mediation) หากขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวมมีค่าระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 แสดงว่าตัวแปรแฝงตัวที่สามมีอิทธิพลคั่นกลางบางส่วน (Partial mediation) และหากขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวมมีค่าสูงกว่า 0.80 แสดงว่าตัวแปรแฝงตัวที่สามมีอิทธิพลคั่นกลางทั้งหมด (Full mediation) (Hair, Hult, Ringle, & Sarstedt, 2014) ซึ่งเมื่อพิจารณาดาราง 12 ภาพประกอบ 5 และภาพประกอบ 6 พบว่า ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ถึงแม้ไม่มีตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) คั่นกลาง ($\beta=0.721$, $t=36.173$, $p=0.000$) ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ($\beta=0.220$, $t=8.886$, $p=0.000$) และขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวมถ้ามีค่าเท่ากับ 0.554 แสดงว่าตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลคั่นกลางบางส่วน

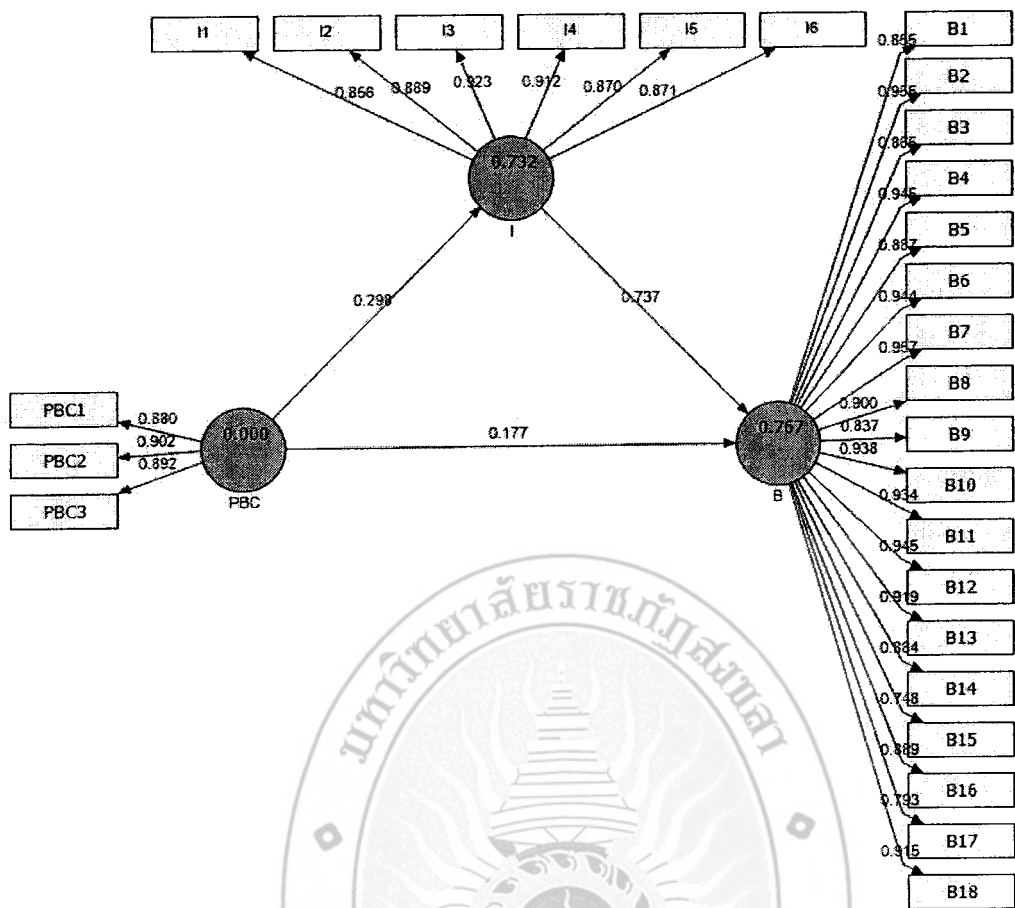
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลาง

	β	t value	Sig	p value	VAF	อิทธิพลคั่นกลาง
อิทธิพลทางตรงของ PBC ไปยัง B โดยไม่มีตัวแปรแฝง I คั่นกลาง	0.721	36.173	**	0.000	0.554	บางส่วน
อิทธิพลทางตรงของ PBC ไปยัง I	0.298	10.275	**	0.000		
อิทธิพลทางตรงของ I ไปยัง B	0.737	29.521	**	0.000		
อิทธิพลทางอ้อมของ PBC ไปยัง B	0.220	8.886	**	0.000		
อิทธิพลทางตรงของ PBC ไปยัง B โดยมีตัวแปรแฝง I คั่นกลาง	0.177	6.790	**	0.000		
อิทธิพลรวมของ PBC ไปยัง B	0.397	17.044	**	0.000		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ภาพประกอบ 5 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) โดยไม่มีตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) คั่นกลาง

ภาพประกอบ 6 โมเดลสมการโครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) โดยมีตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) เป็นตัวแปรคั่นกลาง

6. การวิเคราะห์อิทธิพลกำกับ (Moderating effect)

ในกรณีที่ตัวแปรแฝงตัวที่สามารถเปลี่ยนแปลงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงหรือทิศทางของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน แสดงว่าตัวแปรแฝงตัวที่สามมีอิทธิพลกำกับเกิดขึ้น (Henseler & Georg, 2010) การวิจัยครั้งนี้เลือกตัวแปรเพศ และตัวแปรอายุเพื่อทดสอบอิทธิพลกำกับที่มีต่อสมมุติฐานการวิจัยทั้ง 5 ข้อ ในโมเดลสมการโครงสร้าง ดังนี้

6.1 อิทธิพลกำกับของตัวแปรเพศ

ตัวแปรเพศเป็นตัวแปรเชิงกลุ่ม (Categorical variable) เมื่อใช้ทดสอบเป็นตัวแปรกำกับจึงสามารถพิจารณาการเปลี่ยนแปลงได้เฉพาะค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายในเท่านั้น โดยเรียกการวิเคราะห์

ลักษณะนี้ว่าการวิเคราะห์กลุ่มพหุ (Multigroup analysis) (Sarstedt, Henseler, & Ringle, 2011) ซึ่งเมื่อพิจารณาตาราง 13 ภาพประกอบ 7 และภาพประกอบ 8 พบว่า ตัวแปรเพศมีอิทธิพลกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายในหรือสมมุติฐานการวิจัย 3 ข้อ คือ

6.1.1 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ในกลุ่มเพศชายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง ($t=6.518, p=0.000$)

6.1.2 เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ในกลุ่มเพศชายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง ($t=2.617, p=0.009$)

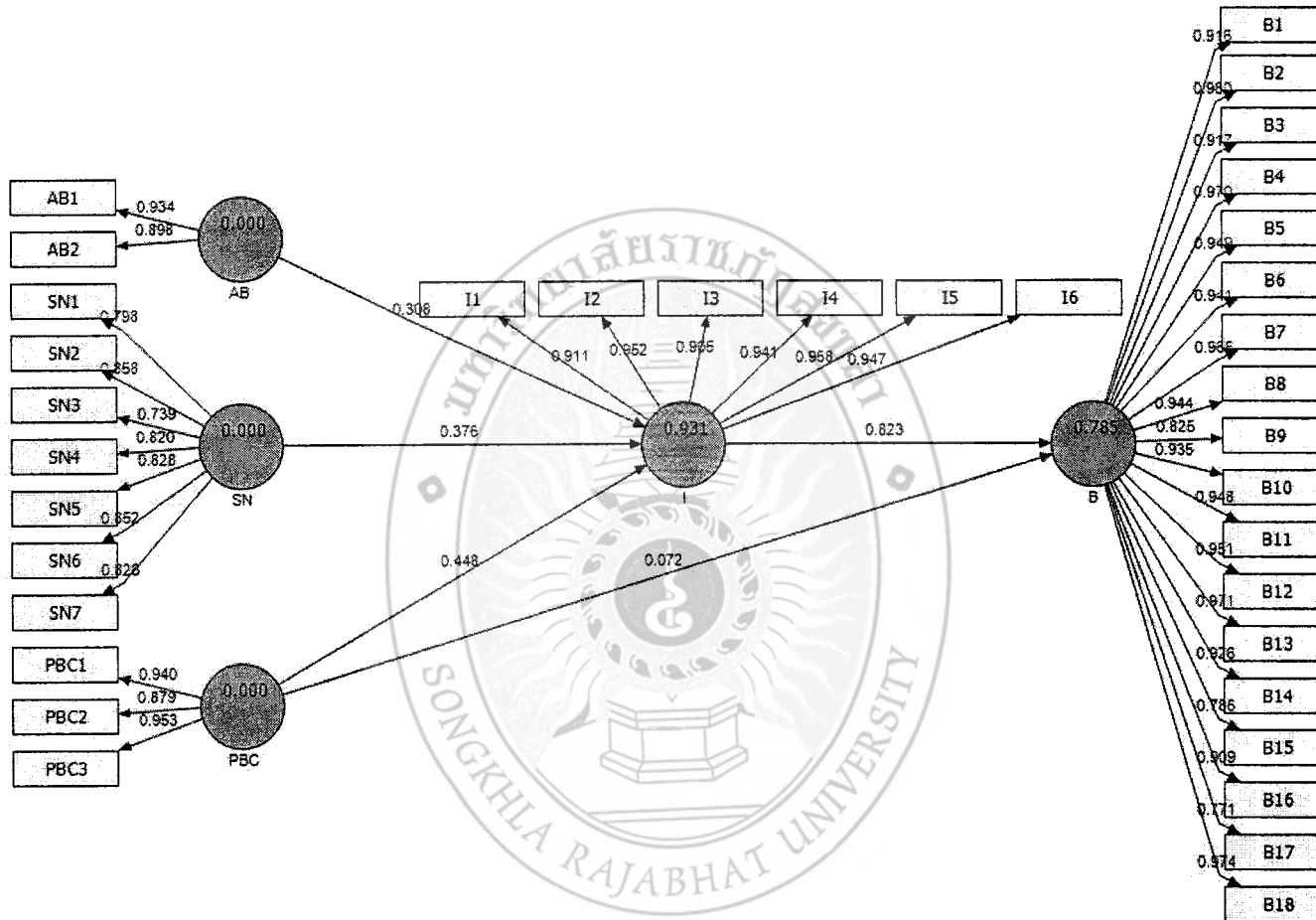
6.1.3 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ในกลุ่มเพศหญิงสูงกว่ากลุ่มเพศชาย ($t=3.767, p=0.000$)

ในขณะที่เจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ในกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ($t=1.822, p=0.069$) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ในกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ($t=0.592, p=0.554$)

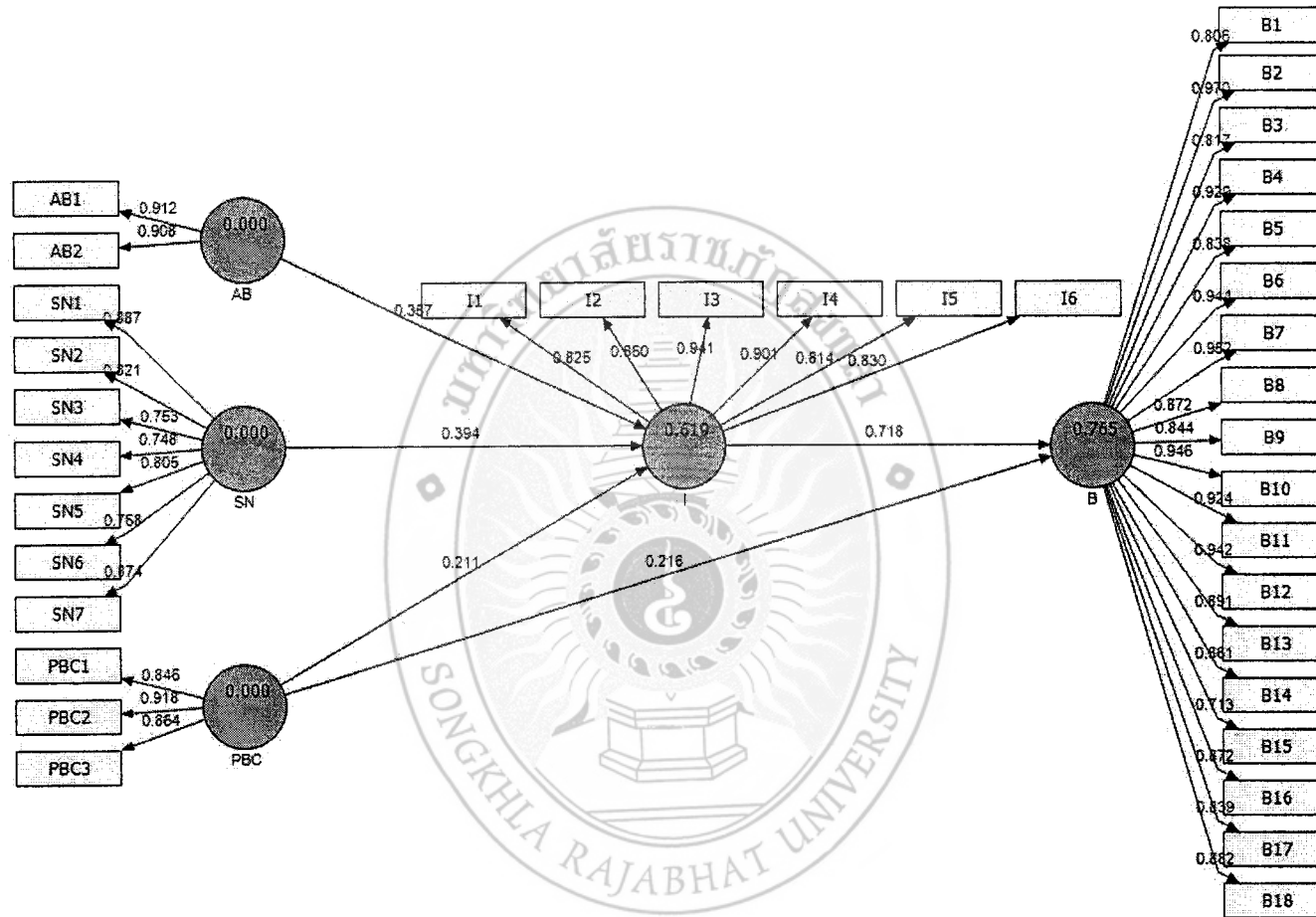
ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์กลุ่มพหุ

	กลุ่ม 1 (เพศชาย)		กลุ่ม 2 (เพศหญิง)		กลุ่ม 1 เปรียบเทียบกับกลุ่ม 2		
	β	SE	β	SE	t value	Sig	p value
AB \rightarrow I	0.308	0.007	0.357	0.026	1.822	NS	0.069
SN \rightarrow I	0.376	0.012	0.394	0.028	0.592	NS	0.554
PBC \rightarrow I	0.448	0.013	0.211	0.034	6.518	**	0.000
I \rightarrow B	0.823	0.032	0.718	0.023	2.617	**	0.009
PBC \rightarrow B	0.072	0.029	0.216	0.025	3.767	**	0.000
N	240		516				

NS หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ, ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ภาพประกอบ 7 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัด และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย

ภาพประกอบ 8 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ค่านำหนักของตัวชี้วัด และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ในกลุ่มตัวอย่าง เพศหญิง

6.2 อิทธิพลกำกับของตัวแปรอายุ

ตัวแปรอายุเป็นตัวแปรที่มีค่าต่อเนื่อง (Continuous variable) เมื่อใช้ทดสอบเป็นตัวแปรกำกับจึงสามารถพิจารณาการเปลี่ยนแปลงได้ทั้งค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงและทิศทางของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายใน โดยเรียกการวิเคราะห์ลักษณะนี้ว่าการวิเคราะห์อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ (Interaction effect) ซึ่งเมื่อพิจารณาดารง 14 และภาพประกอบ 9 ถึงภาพประกอบ 13 พบว่า ตัวแปรอายุมีอิทธิพลกำกับกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรแฝงภายนอกกับตัวแปรแฝงภายในหรือสมมุติฐานการวิจัย 3 ข้อ คือ

6.2.1 เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) เพิ่มขึ้น และเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุลดลง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ลดลงเช่นเดียวกัน ($\beta=0.083$, $t=3.979$, $p=0.000$)

6.2.2 เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ลดลง และเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุลดลง เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) เพิ่มขึ้น ($\beta=-0.071$, $t=4.010$, $p=0.000$)

6.2.3 เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ลดลง และเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุลดลง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) เพิ่มขึ้น ($\beta=-0.058$, $t=3.360$, $p=0.001$)

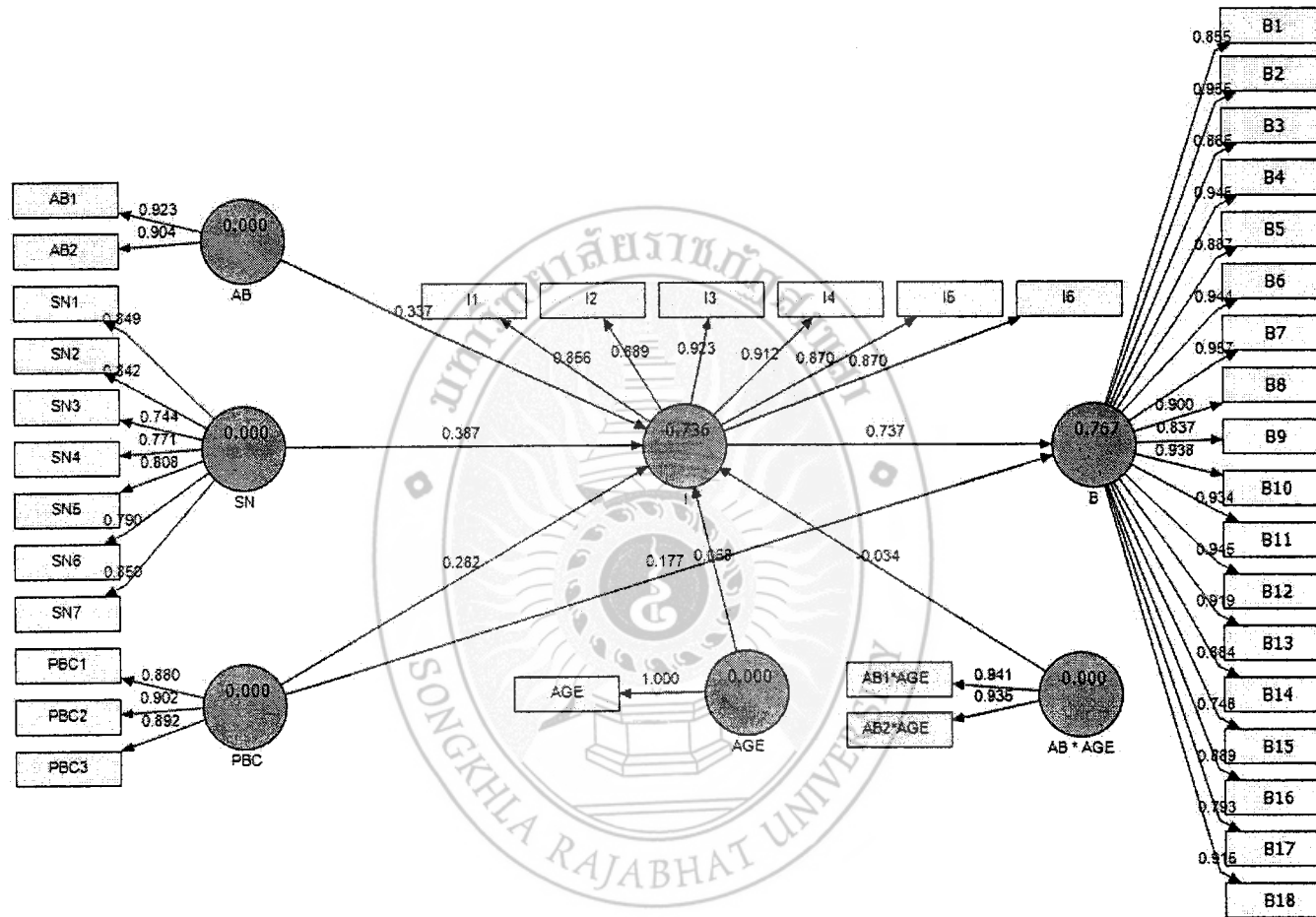
ในขณะเดียวกัน ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะมีอายุเพิ่มขึ้นหรือลดลง ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงระหว่างเจตนาต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) กับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=-0.034$, $t=1.563$, $p=0.118$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) กับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.009$, $t=0.421$, $p=0.674$) ถือว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลปฏิสัมพันธ์

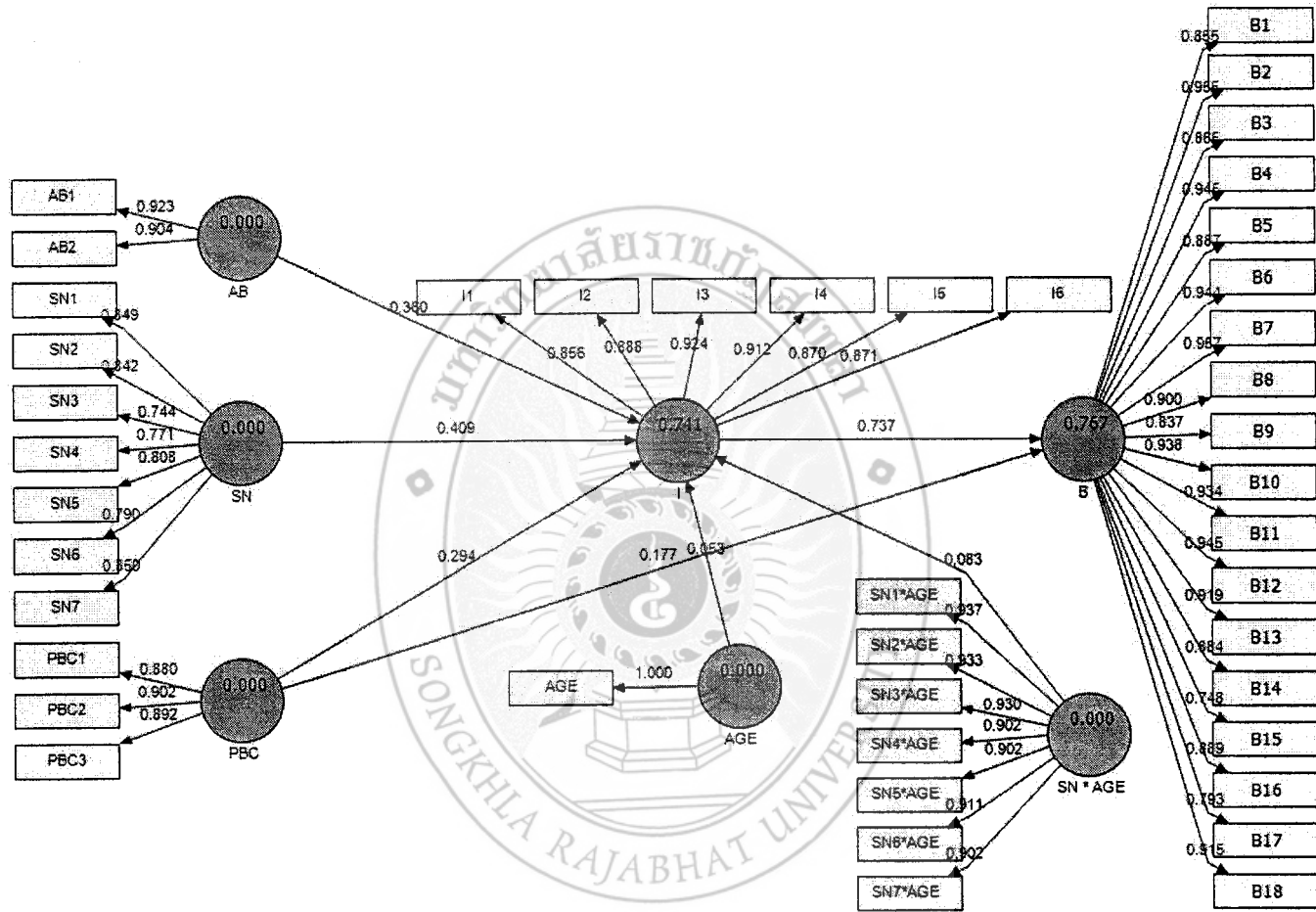
	β	t value	Sig	p value
AB \times AGE \rightarrow I	-0.034	1.563	NS	0.118
SN \times AGE \rightarrow I	0.083	3.979	**	0.000
PBC \times AGE \rightarrow I	0.009	0.421	NS	0.674
I \times AGE \rightarrow B	-0.071	4.010	**	0.000
PBC \times AGE \rightarrow B	-0.058	3.360	**	0.001

NS หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ, ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

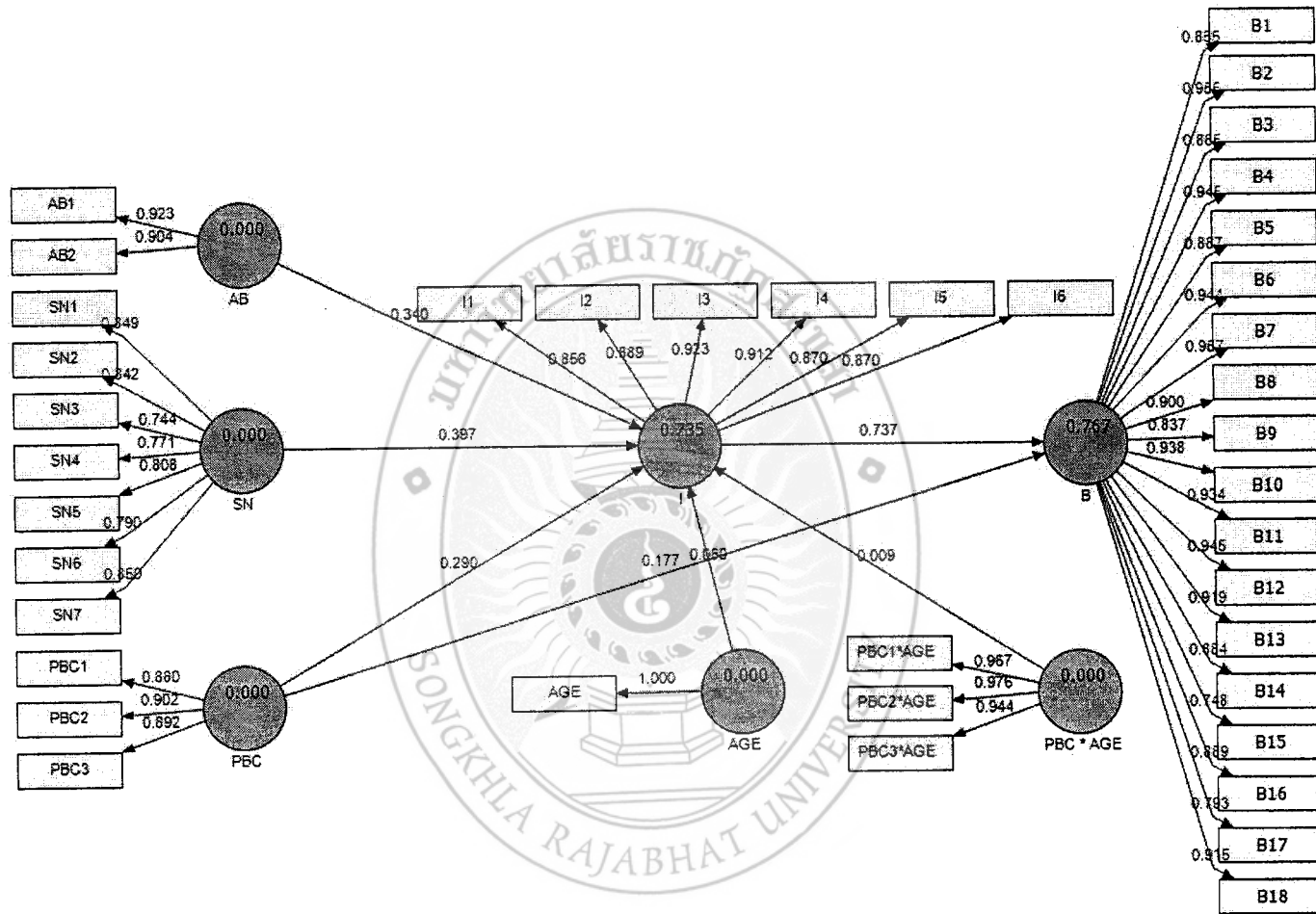

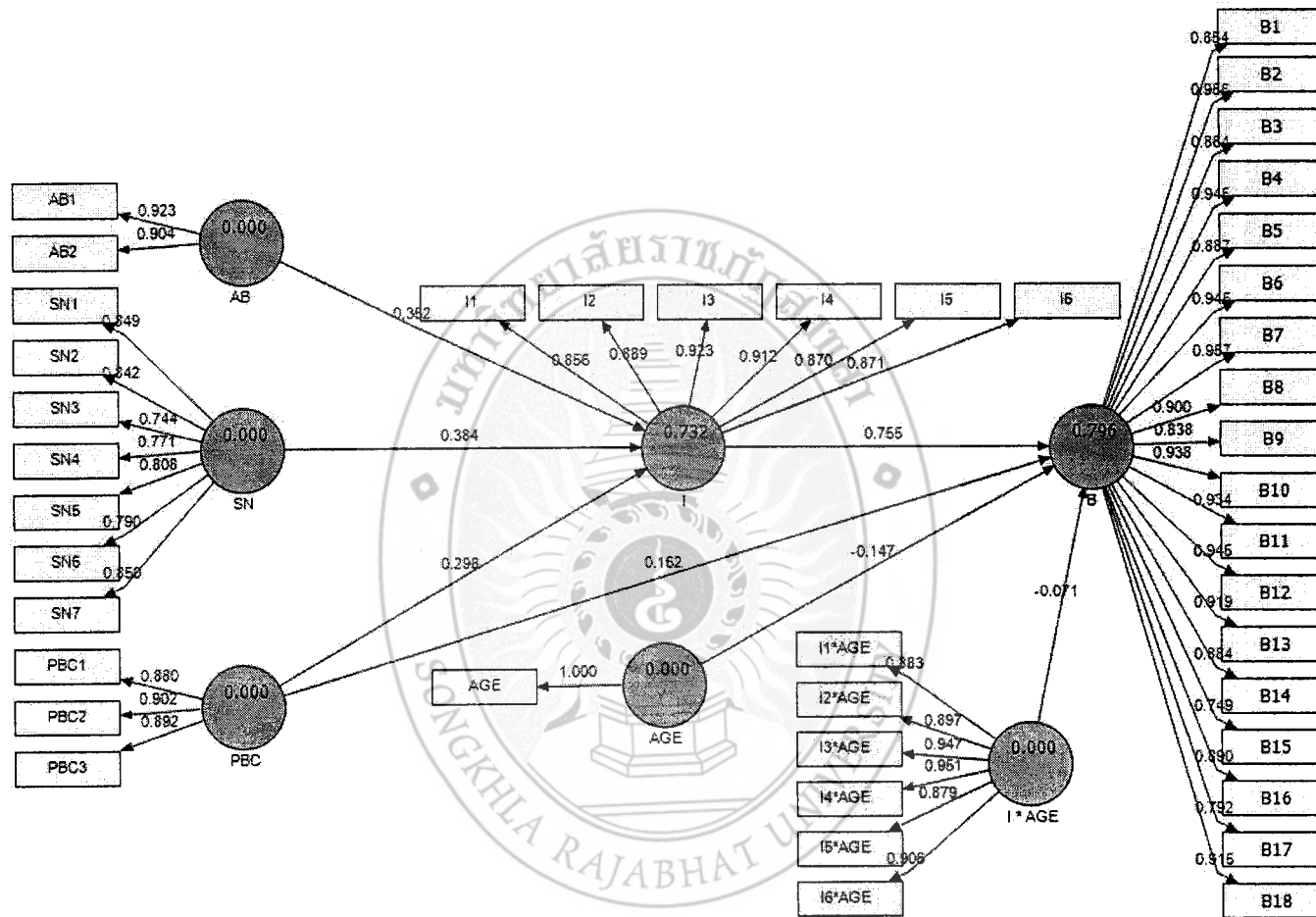
ภาพประกอบ 9 โมเดลสมการโครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ไปยังตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ

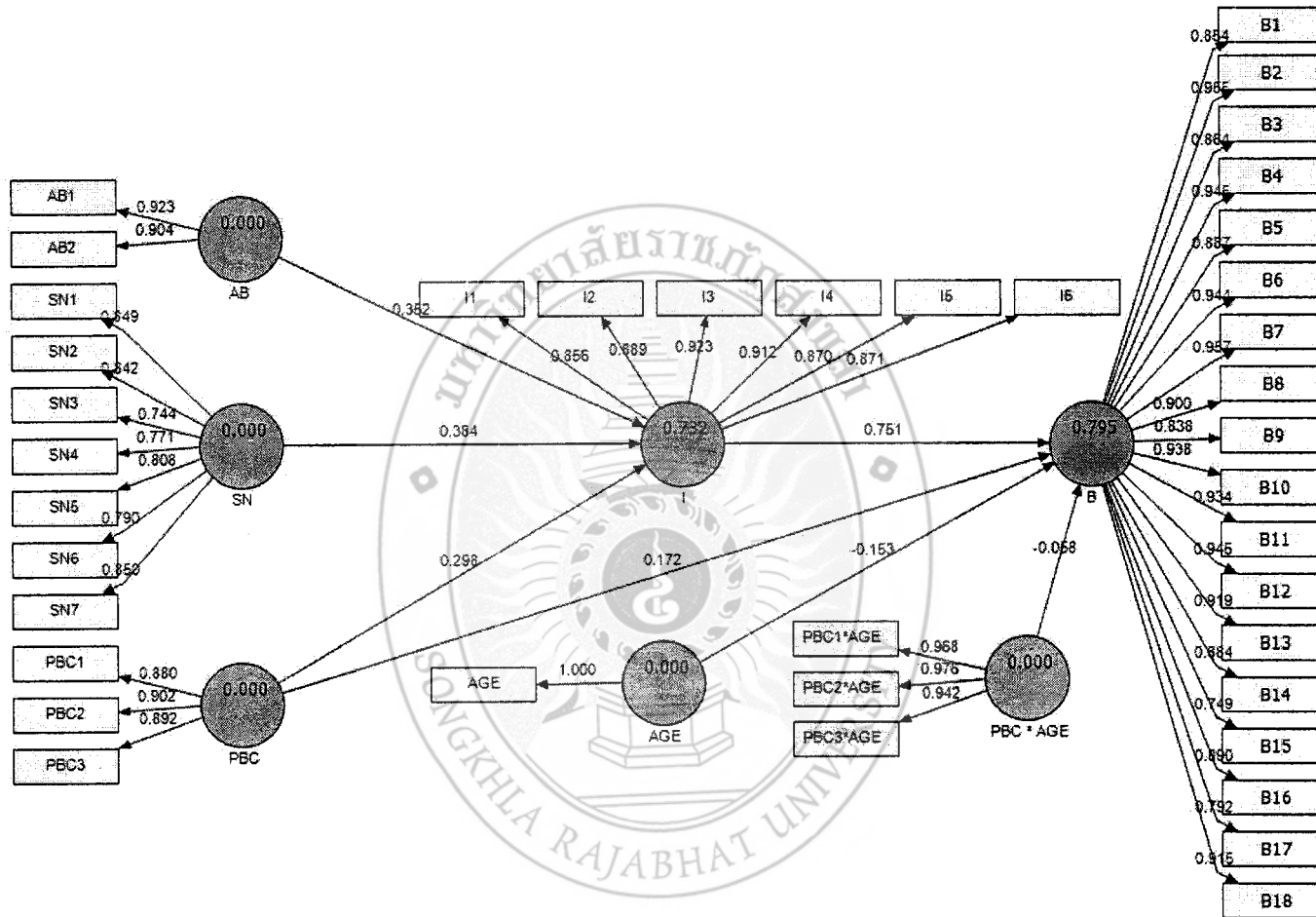
ภาพประกอบ 10 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) ไปยังตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ

ภาพประกอบ 11 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพัตติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพัตติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ

ภาพประกอบ 12 โมเดลสมการ โครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ไปยังตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ

ภาพประกอบ 13 โมเดลสมการโครงสร้างแสดงอิทธิพลทางตรงของตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ไปยังตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) โดยมีอายุ (AGE) เป็นตัวแปรกำกับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการประพัตติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาเป็นการแสวงหาความรู้ความเข้าใจกระบวนการทัศนแบบหลังปฏิธานนิยมและระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์สำรวจพฤติกรรมกรรมการประพัตติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา และอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลกึ่งกลาง และอิทธิพลกำกับต่อพฤติกรรมกรรมการประพัตติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา

ประชากรในการวิจัยคือเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ จำนวน 413,027 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ จำนวน 800 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม การหาคุณภาพของเครื่องมือได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษา จำนวน 5 ท่าน และตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย

การรวบรวมข้อมูลดำเนินการในพื้นที่อำเภอสะเดา อำเภอบางกล่ำ อำเภอนาหม่อม อำเภอรัตภูมิ อำเภอระโนด และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วยโมเดลสมการโครงสร้างกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วนโดยใช้โปรแกรม SmartPLS 2.0 ซึ่งประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝง การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง การวิเคราะห์อิทธิพลกึ่งกลาง และการวิเคราะห์อิทธิพลกำกับ

สรุปผล

ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 516 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 และเป็นเพศชาย จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด จำนวน 504 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 และนับถือศาสนาอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 อายุ 21 ปีมากที่สุด จำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาอายุ 22 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 อายุ 20 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 อายุ 19 ปี อายุ 23 ปี และอายุ 25 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.6 และไม่ระบุอายุ 84 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 ภูมิลำเนาในเขตเขตองค์การบริหาร

ส่วนตำบลมากที่สุด จำนวน 396 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเขตเทศบาลตำบล จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 เขตเทศบาลเมือง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 เขตเทศบาลนคร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และไม่ระบุภูมิลำเนาจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ผู้ปกครอง มีอาชีพหลักเป็นเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาอาชีพรับจ้าง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานรัฐ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 บริษัทเอกชน และอาชีพอื่น ๆ มีจำนวน เท่ากัน คือ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

2. ข้อมูลทั่วไปของตัวแปรแฝงและตัวชี้วัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อพฤติกรรม การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ในเชิงไม่เห็นด้วยว่านักเรียน/นักศึกษาสามารถทุจริตในการ สอบได้หากไม่มีใครรู้ (AB1) ($\bar{X}=2.10$, $SD=1.305$) และท่านยอมให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอก ข้อสอบถ้าพวกเขาเรียกร้อง (AB2) ($\bar{X}=2.49$, $SD=1.284$) กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการระดับปานกลางว่าโรงเรียน/สถาบันของท่านมี นักเรียน/นักศึกษาประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN1) ($\bar{X}=3.19$, $SD=0.931$) ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาใน โรงเรียน/สถาบันของท่านทุจริตในการสอบ (SN2) ($\bar{X}=3.03$, $SD=1.032$) ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาใน โรงเรียน/สถาบันของท่านลอก รายงานผู้อื่น (SN3) ($\bar{X}=3.26$, $SD=0.983$) เพื่อนบางคนทุจริตในการสอบและไม่ถูกจับ (SN4) ($\bar{X}=2.87$, $SD=1.208$) ในห้องเรียนของท่านมีการลอกการบ้าน (SN5) ($\bar{X}=3.19$, $SD=0.998$) ใน ห้องเรียนของท่านมีเพื่อนเอาการบ้านมาให้ลอก (SN6) ($\bar{X}=2.82$, $SD=0.977$) และมีการคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิงระดับน้อยกว่าในห้องเรียนของท่านมีการทุจริตในการสอบ (SN7) ($\bar{X}=2.44$, $SD=1.187$) กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทาง วิชาการในเชิงไม่เห็นด้วยว่าเป็นเรื่องง่ายหากท่านต้องการทุจริตในการสอบ (PBC1) ($\bar{X}=2.26$, $SD=1.355$) การลอกการบ้าน รายงาน หรือทุจริตในการสอบเป็นเรื่องปกติสำหรับห้องเรียนของ ท่าน (PBC3) ($\bar{X}=2.36$, $SD=1.216$) และไม่แน่ใจว่าเป็นเรื่องง่ายหากท่านจะลอกการบ้าน หรือ รายงานจากนักเรียน/นักศึกษาคนอื่น (PBC2) ($\bar{X}=2.79$, $SD=1.176$) กลุ่มตัวอย่างแสดงเจตนาเชิง พฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการระดับน้อยกว่าท่านจะขอลอกรายงานของ นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นที่ทำเสร็จแล้ว (I1) ($\bar{X}=2.35$, $SD=1.180$) ท่านจะให้ผู้อื่นช่วยทำรายงานให้ แต่ท่านจะอ้างกับครู/อาจารย์ว่าทำด้วยตนเอง (I2) ($\bar{X}=2.10$, $SD=1.254$) ท่านจะลอกข้อสอบ นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการสอบ (I3) ($\bar{X}=1.74$, $SD=1.150$) ท่านจะนำเอกสารที่ไม่ได้รับ อนุญาตเข้าห้องสอบ (I4) ($\bar{X}=1.66$, $SD=1.231$) ท่านจะนำอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้อง สอบ เช่น เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น (I5) ($\bar{X}=1.84$, $SD=1.245$) และท่านจะคัดลอก เนื้อหารายงานมาจากอินเทอร์เน็ตมาทั้งหมดโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (I6) ($\bar{X}=2.26$, $SD=1.116$) และกลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรม การประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการบางครั้งใน

การคัดลอกข้อความหรือประโยคต่าง ๆ ทั้งหมดมาใส่ในรายงานโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (B1) (\bar{X} =2.30, SD =1.191) ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทั้งฉบับมาเป็นของตน (B2) (\bar{X} =1.54, SD =1.125) ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นบางส่วนมาเป็นของตน (B3) (\bar{X} =1.84, SD =1.172) ให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทำรายงานให้ ทั้ง ๆ ที่ครู/อาจารย์สั่งให้ทำคนเดียว (B4) (\bar{X} =1.59, SD =1.164) เปิดโอกาสให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกคำตอบของท่านระหว่างการสอบ (B5) (\bar{X} =1.79, SD =1.035) ลอกคำตอบของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ (B6) (\bar{X} =1.56, SD =1.139) นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นช่วยท่านทำงานในห้องเรียนโดยที่ครู/อาจารย์ไม่อนุญาต (B8) (\bar{X} =1.73, SD =1.139) ใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบก่อนการสอบ (B9) (\bar{X} =1.73, SD =1.208) นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นยื่นคำตอบให้ระหว่างการสอบ (B10) (\bar{X} = 1.60, SD =1.185) สร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบ (B11) (\bar{X} =1.58, SD = 1.172) แพลและเรียบเรียงข้อความหรือประโยคต่าง ๆ มาใส่ในรายงานโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม (B13) (\bar{X} =1.90, SD =1.138) ทำรายงานให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่น (B14) (\bar{X} =1.78, SD =1.120) มีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มน้อยกว่าคนอื่น (B15) (\bar{X} =1.97, SD =1.260) ใช้รายงานฉบับเดียวทำส่งครู/อาจารย์มากกว่าหนึ่งรายวิชา (B16) (\bar{X} =1.75, SD =1.182) เพิ่มขนาดตัวอักษรและขอบกระดาษเพื่อให้ได้จำนวนหน้าของรายงานมากยิ่งขึ้น (B17) (\bar{X} =1.87, SD =1.100) และนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบแต่ไม่มีโอกาสใช้ลอก (B18) (\bar{X} =1.57, SD =1.179) และไม่เคยแสดงพฤติกรรมกระทำความผิดที่ไม่เหมาะสมทางวิชาการในการนำเอกสารหรือหนังสือที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ (B7) (\bar{X} =1.41, SD =1.019) และสร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ได้คะแนนสอบดีขึ้น (B12) (\bar{X} =1.49, SD =1.068)

3. การวิเคราะห์โมเดลการวัดตัวแปรแฝง ได้ข้อสรุปดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นภายใน พบว่า ค่าความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝงมีค่าระหว่าง 0.910 ถึง 0.987 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าระหว่าง 0.803 ถึง 0.985 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดยอมรับหมายความว่าตัวชี้วัดแต่ละตัวล้วนเป็นตัวแทนตัวแปรแฝงในกลุ่มของคนได้เป็นอย่างดี

3.2 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัด พบว่า ค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดมีค่าระหว่าง 0.744 ถึง 0.957 ค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัดมีค่าระหว่าง 0.553 (55.3%) ถึง 0.916 (91.6%) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกตัวซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ย่อมหมายความว่าค่าตามทุกข้อที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ล้วนมีค่าความเชื่อมั่นของตัวชี้วัดเป็นที่ยอมรับอย่างดี

3.3 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน พบว่า ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝงมีค่าระหว่าง 0.654 ถึง 0.835 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ย่อมหมายความว่าโมเดลการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

3.4 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงจำแนก พบว่า ค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวชี้วัดที่สกัดได้ด้วยองค์ประกอบของตัวแปรแฝงทุกตัวในแนวทแยงมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงทั้งในแนวคอลัมน์และแนวแถว และค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายในตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าสูงกว่าค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดภายนอกตัวแปรแฝงทั้งในแนวคอลัมน์และแนวแถว ซึ่งหมายความว่าโมเดลการการวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนก

4. การวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง ได้ข้อสรุปดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรแฝง พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งสองชุดมีค่าความคงทนของการยอมรับระหว่าง 0.457 ถึง 0.725 และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวนระหว่าง 1.379 ถึง 2.186 สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งหมายความว่าโมเดลสมการโครงสร้างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุของตัวแปรแฝงภายนอก

4.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.352$, $t=16.963$, $p=0.000$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.384$, $t=16.220$, $p=0.000$) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.298$, $t=10.275$, $p=0.000$) เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ($\beta=0.737$, $t=29.521$, $p=0.000$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ($\beta=0.177$, $t=6.790$, $p=0.000$)

4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการพยากรณ์ พบว่า ตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) และตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ได้ 73.2 % ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) และตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ได้ 76.7 % ซึ่งอยู่ในระดับมาก

เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีขนาดความสอดคล้องของการพยากรณ์พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ระดับปานกลาง ($q^2=0.031$)

5. การวิเคราะห์อิทธิพลคั่นกลาง พบว่า ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ถึงแม้ไม่มีตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) คั่นกลาง ($\beta=0.721, t=36.173, p=0.000$) ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรแฝงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ($\beta=0.220, t=8.886, p=0.000$) และขนาดของอิทธิพลทางอ้อมเมื่อเปรียบเทียบกับอิทธิพลรวมถ้ามีค่าเท่ากับ 0.554 แสดงว่าตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลคั่นกลางบางส่วน

6. การวิเคราะห์อิทธิพลกำกับ ได้ข้อสรุปดังนี้

6.1 อิทธิพลกำกับของตัวแปรเพศ พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ในกลุ่มเพศชายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง ($t=6.518, p=0.000$) เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ในกลุ่มเพศชายสูงกว่ากลุ่มเพศหญิง ($t=2.617, p=0.009$) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ในกลุ่มเพศหญิงสูงกว่ากลุ่มเพศชาย ($t=3.767, p=0.000$) ในขณะที่เจตนาต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ในกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ($t=1.822, p=0.069$) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ในกลุ่มเพศชายและกลุ่มเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ($t=0.592, p=0.554$)

6.2 อิทธิพลกำกับของตัวแปรอายุ ได้ผลลัพธ์ดังนี้

6.2.1 เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) เพิ่มขึ้น และเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุลดลง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (SN) มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ลดลงเช่นเดียวกัน ($\beta=0.083, t=3.979, p=0.000$)

6.2.2 เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ลดลง และเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุลดลง เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) เพิ่มขึ้น ($\beta=-0.071$, $t=4.010$, $p=0.000$)

6.2.3 เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุเพิ่มขึ้น การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) ลดลง และเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุลดลง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (B) เพิ่มขึ้น ($\beta=-0.058$, $t=3.360$, $p=0.001$)

ในขณะเดียวกัน ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่างจะมีอายุเพิ่มขึ้นหรือลดลง ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงระหว่างเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (AB) กับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=-0.034$, $t=1.563$, $p=0.118$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (PBC) กับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ (I) ($\beta=0.009$, $t=0.421$, $p=0.674$) ถือว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยจัดลำดับตามผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2014; Ajzen & Sheikh, 2013; Ajzen, 2012; Ajzen, 2011; Ajzen, 1991; Beck & Ajzen, 1991) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hsiao (2015) ที่ทำวิจัยเรื่องผลลัพธ์ของตัวแปรเชิงจริยธรรมและอารมณ์ที่มีต่อการ โกงของนักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจ ในประเทศไต้หวัน จำนวน 525 คน และงานวิจัยของ Freire (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ในประเทศโปรตุเกส จำนวน 2,492 คน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ เนื่องจากเจตคติต่อพฤติกรรมเป็นการประเมินทางบวกหรือลบต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของพฤติกรรม หากบุคคลเชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมจะนำไปสู่ผลทางบวก เขาก็จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม ในทางตรงกันข้าม หากบุคคล

เชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมจะนำไปสู่ผลทางลบ เขาก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ในขณะที่เดียวกัน เจตคติต่อพฤติกรรมยังขึ้นอยู่กับประเมินผลของพฤติกรรมอีกทางหนึ่งด้วยเช่นเดียวกัน

2. ผลการวิจัยพบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2014; Ajzen & Sheikh, 2013; Ajzen, 2012; Ajzen, 2011; Ajzen, 1991; Beck & Ajzen, 1991) และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Park, Park, & Jang (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางคลินิกที่ผิดจรรยาบรรณของนักศึกษาสาขาต่าง ๆ จากสถาบันการพยาบาล 5 แห่งในประเทศเกาหลีใต้ จำนวน 345 คน และงานวิจัยของ Hsiao (2015) ที่ทำวิจัยเรื่องผลลัพธ์ของตัวแปรเชิงจริยธรรมและอารมณ์ที่มีต่อการโกงของนักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจ ในประเทศไต้หวัน จำนวน 525 คน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ เนื่องจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นการรับรู้ว่าคุณคนอื่น ๆ ที่มีความสำคัญสำหรับตนต้องการหรือไม่ต้องการให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง หากบุคคลเชื่อว่าคนอื่นที่สำคัญสำหรับตนคิดว่าเขาควรแสดงพฤติกรรม เขาก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลเชื่อว่าคนอื่นที่สำคัญสำหรับตนคิดว่าเขาไม่ควรแสดงพฤติกรรม เขาก็มีแนวโน้มที่จะไม่แสดงพฤติกรรมนั้น ในขณะเดียวกัน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงยังขึ้นอยู่กับการรับรู้หรือแรงจูงใจของบุคคลว่าตนต้องแสดงพฤติกรรมตามกลุ่มอ้างอิงมากน้อยเพียงใดอีกทางหนึ่งด้วยเช่นเดียวกัน

3. ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2014; Ajzen & Sheikh, 2013; Ajzen, 2012; Ajzen, 2011; Ajzen, 1991; Beck & Ajzen, 1991) และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Ekahitanond (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 160 คน ในประเทศไทยที่ลงทะเบียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 เช่นเดียวกันงานวิจัยของ Rehman & Waheed (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการรับรู้เชิงจริยธรรมและพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศปากีสถาน จำนวน 61 คน และงานวิจัยของ Hsiao (2015) ที่ทำวิจัยเรื่องผลลัพธ์ของตัวแปรเชิงจริยธรรมและอารมณ์ที่มีต่อการโกงของนักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาบริหารธุรกิจ ในประเทศไต้หวัน จำนวน 525 คน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ เนื่องจากการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นเรื่องยากหรือง่ายที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมว่าตนมีโอกาสร้อยหรือทรัพยากรต่าง ๆ อาทิ ความสะดวก หรือข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมนั้นมากน้อยเพียงใด และยังคงขึ้นอยู่กับ

กับการรับรู้การควบคุมว่าคนมีปัจจัยบางอย่างที่สามารถสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการแสดงพฤติกรรมหรือไม่

4. ผลการวิจัยพบว่าเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2014; Ajzen & Sheikh, 2013; Ajzen, 2012; Ajzen, 2011; Ajzen, 1991; Beck & Ajzen, 1991) และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Stone, Jawahar, & Kisamore (2010) ที่ทำวิจัยเรื่องการพยากรณ์ความตั้งใจและพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนกับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาการตลาดและการจัดการในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 438 คน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยดังกล่าวเนื่องจากพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากเจตนาเชิงพฤติกรรมหรือความตั้งใจแสดงพฤติกรรม ซึ่งเป็นตัวบ่งบอกว่าบุคคลได้พยายามมากน้อยเพียงใดที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งบุคคลมีความพยายามมาก โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะแสดงพฤติกรรมย่อมมากตามไปด้วย

5. ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2014; Ajzen & Sheikh, 2013; Ajzen, 2012; Ajzen, 2011; Ajzen, 1991; Beck & Ajzen, 1991) และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Stone, Jawahar, & Kisamore (2010) ที่ทำวิจัยเรื่องการพยากรณ์ความตั้งใจและพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนกับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาการตลาดและการจัดการในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 438 คน เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ Ekahitanond (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการรับรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 160 คน ในประเทศไทยที่ลงทะเบียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 และงานวิจัยของ Rehman & Waheed (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการรับรู้เชิงจริยธรรมและพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศปากีสถาน จำนวน 61 คน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ เนื่องจากในบางกรณีที่บุคคลมีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความเป็นจริง อาจมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ของบุคคลโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านเจตนาเชิงพฤติกรรม

6. ผลการวิจัยพบว่าเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมีอิทธิพลคั่นกลางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการกับพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2014; Ajzen & Sheikh, 2013; Ajzen, 2012; Ajzen, 2011; Ajzen, 1991; Beck & Ajzen, 1991)) และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Stone, Jawahar, & Kisamore (2010) ที่ทำวิจัยเรื่องการพยากรณ์ความตั้งใจและ

พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนกับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีสาขาการตลาดและการจัดการในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 438 คน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีและงานวิจัยดังกล่าวเนื่องจากเมื่อบุคคลรับรู้โดยอาศัย ประสบการณ์ หรือข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถสนับสนุนหรือเป็น อุปสรรคที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เขาย่อมแสดงออกถึงระดับของความพยายามที่จะแสดง พฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งยิ่งบุคคลมีความพยายามมาก โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่จะแสดงพฤติกรรม ย่อมมากตามไปด้วย

7. ผลการวิจัยพบว่าเพศมีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการกับเจตนาเชิงพฤติกรรม การประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ เพศมีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างเจตนา เชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการกับพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสม ทางวิชาการ และเพศมีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการรับรู้ความสามารถในการ ควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการกับพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่ เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Hughes & McCabe (2006) ที่ กล่าวถึงปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถาบันที่มีส่วนสนับสนุนหรืออาจยับยั้งการประพฤติดัวไม่ เหมาะสมทางวิชาการ โดยพบว่า ผู้เรียนที่มีการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการน้อย ส่วนใหญ่ มีอายุมาก เป็นเพศหญิง เกรดเฉลี่ยปานกลาง ชั้นปีที่สูง และศึกษาแบบเต็มเวลา ผลการวิจัยดังกล่าว ยังเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยหลายเรื่องด้วยกัน อาทิ Henning, Malpas, Manalo, Ram, Vijayakumar, & Hawken (2015) ที่ทำวิจัยเรื่องประสบการณ์การเรียนรู้เชิงจริยธรรมและ ความเกี่ยวข้องกับความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาแพทยศาสตร์และ สาธารณสุขศาสตร์ ในประเทศนิวซีแลนด์ จำนวน 312 คน งานวิจัยของ Ballantine, Larres, & Mulgrew (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมโกงทางการเรียนของนักศึกษาสาขา การบัญชี จากมหาวิทยาลัยสามแห่งในประเทศไอร์แลนด์ จำนวน 752 คน งานวิจัยของ Craig & Dalton (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการสร้างองค์ความรู้และวัฒนธรรมความซื่อสัตย์แก่นักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาวิศวกรรมปิโตรเลียมในประเทศสหรัฐอเมริกาหรับอเมริกา จำนวน 127 คน งานวิจัย ของ Ghias, Lakho, Asim, Azam, & Saeed (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการรายงานเจตคติและพฤติกรรม เกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาแพทยศาสตร์ จากวิทยาลัยรัฐ และเอกชนในประเทศปากีสถาน จำนวน 465 คน งานวิจัยของ Stone, Kisamore, Jawahar, & Bolin (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการสร้างเครื่องมือวัดการรับรู้รูปแบบและความรุนแรงเกี่ยวกับการประพฤติดัว ไม่เหมาะสมทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐที่ลงทะเบียนวิชาการจัดการและการตลาด ใน ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 883 คน และงานวิจัยของ Wei, Chesnut, Barnard-Brak, & Schmidt

(2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการรับรู้การ โกงในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 435 คน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยข้างต้นขัดแย้งกับงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ปฏิเสธอิทธิพลกำกับของเพศที่มีต่อความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ อาทิ งานวิจัยของ Alt (2015) ที่ทำวิจัยเรื่องการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนกับการ โกงในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่สองในประเทศอิสราเอล จำนวน 289 คน งานวิจัยของ Freire (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ในประเทศโปรตุเกส จำนวน 2,492 คน งานวิจัยของ Park, Park, & Jang (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางคลินิกที่ผิดจรรยาบรรณของนักศึกษาสาขาต่าง ๆ จากสถาบันการพยาบาล 5 แห่งในประเทศเกาหลีใต้ จำนวน 345 คน และงานวิจัยของ Qualls (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความมีระเบียบวินัยกับความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐหนึ่งแห่ง และของเอกชนสองแห่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 231 คน เป็นต้น ผลการวิจัยครั้งนี้มีส่วนที่สอดคล้องและขัดแย้งกับแนวคิดและงานวิจัยต่าง ๆ เนื่องจากปัจจัยด้านเพศของผู้เรียนยังคงเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันในแวดวงวิชาการว่ามีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมากน้อยเพียงใด งานวิจัยที่ยืนยันอิทธิพลดังกล่าวอธิบายว่าเพศหญิงมีความเชื่อในจริยธรรมทางวิชาชีพ มีความเข้าใจในระเบียบวินัย การเรียน และมีการควบคุมตนเองให้หยุดกระทำในสิ่งที่เข้าขวนใจสูงกว่าเพศชาย โอกาสในการการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการจึงน้อยตาม ไปด้วย ส่วนงานวิจัยที่ปฏิเสธอิทธิพลดังกล่าวอธิบายว่าเพศหญิงและเพศชายมีอุปนิสัยดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

8. ผลการวิจัยพบว่าอายุมีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัว ไม่เหมาะสมทางวิชาการกับเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ อายุมีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการกับพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ และอายุมีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการกับพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Hughes & McCabe (2006) ที่กล่าวถึงปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถาบันที่มีส่วนสนับสนุนหรืออาจยับยั้งการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ โดยพบว่า ผู้เรียนที่มีการประพฤติตัว ไม่เหมาะสมทางวิชาการน้อย ส่วนใหญ่มีอายุมาก เป็นเพศหญิง เกรดเฉลี่ยปานกลาง ชั้นปีที่สูง และศึกษาแบบเต็มเวลา ผลการวิจัยดังกล่าวยังเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยหลายเรื่องด้วยกัน อาทิ งานวิจัยของ Freire (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการประพฤติตัว ไม่เหมาะสมทางวิชาการในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ สาขา

เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ในประเทศโปรตุเกส จำนวน 2,492 คน และงานวิจัยของ Stone, Kisamore, Jawahar, & Bolin ที่ทำวิจัยเรื่องการสร้างเครื่องมือวัดการรับรู้รูปแบบและความรุนแรงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยรัฐที่ลงทะเบียนวิชาการจัดการและการตลาด ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 883 คน (2014) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยข้างต้นขัดแย้งกับงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ปฏิเสธอิทธิพลกำกับของอายุที่มีต่อความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ อาทิ งานวิจัยของ Alt (2015) ที่ทำวิจัยเรื่องการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนกับการโกงในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่สองในประเทศอิสราเอล จำนวน 289 คน งานวิจัยของ Ballantine, Larres, & Mulgrew (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมโกงทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี จากมหาวิทยาลัยสามแห่งในประเทศไอร์แลนด์ จำนวน 752 คน งานวิจัยของ Park, Park, & Jang (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางคลินิกที่ผิดจรรยาบรรณของนักศึกษาสาขาต่าง ๆ จากสถาบันการพยาบาล 5 แห่งในประเทศเกาหลีใต้ จำนวน 345 คน งานวิจัยของ Qualls (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความมีระเบียบวินัยกับความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐหนึ่งแห่งและของเอกชนสองแห่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 231 คน และงานวิจัยของ Wei, Chesnut, Barnard-Brak, & Schmidt (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องการรับรู้การโกงในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 435 คน เป็นต้น ผลการวิจัยครั้งนี้มีทั้งส่วนที่สอดคล้องและขัดแย้งกับแนวคิดและงานวิจัยต่าง ๆ เนื่องจากปัจจัยด้านอายุของผู้เรียนยังคงเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันในแวดวงวิชาการว่ามีอิทธิพลกำกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการมากนักน้อยเพียงใด งานวิจัยที่ยืนยันอิทธิพลดังกล่าวอธิบายว่าอายุของผู้เรียนแปรผันโดยตรงกับประสบการณ์ที่เพิ่มมากขึ้นจากการใช้เวลาสำหรับการเรียนในสถาบันการศึกษา ซึ่งผู้เรียนย่อมมีโอกาสได้รับการขัดเกลาทางสังคมจากผู้สอนให้เกิดความเชื่อในจริยธรรมทางวิชาชีพ มีความเข้าใจในระเบียบวินัยการเรียน และมีการควบคุมตนเองให้หยุดกระทำในสิ่งที่เข้ายวนใจเพิ่มสูงขึ้น ความตั้งใจและการการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการจึงน้อยตามไปด้วย ส่วนงานวิจัยที่ปฏิเสธอิทธิพลดังกล่าวอธิบายว่าไม่ว่าผู้เรียนจะมีอายุมากหรืออายุน้อยต่างก็มีอุปนิสัยดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนควรมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ทางวิชาการเข้าไปในบทเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังเจตคติและค่านิยมที่ถูกต้อง

ให้แก่ผู้เรียน และควรบอกถึงผลลัพธ์เชิงลบที่เกิดขึ้นหากผู้เรียนประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักที่จะไม่แสดงพฤติกรรมดังกล่าว

1.2 หลังจากการเข้าแถวพร้อมกันหน้าเสาธงเพื่อเคารพธงชาติในช่วงเช้า สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เป็นแบบอย่างด้านการเรียน กีฬา กิจกรรม ตลอดจนศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและการดำรงชีวิต ออกมาพูดคุยชักชวนนักเรียนคนอื่น ๆ ให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่ทุจริตในการสอบ ไม่คัดลอก หรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการคล้อยตามและมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ดีดังกล่าว

1.3 ผู้เรียนและสถาบันการศึกษาควรมีบทลงโทษที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ โดยประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้เรียนทุกคนรับทราบเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันและควรมีการลงลายมือชื่อเพื่อเป็นที่ยืนยันว่าจะยึดมั่นในความซื่อสัตย์ทางวิชาการ กิจกรรมดังกล่าวเป็นการป้องปรามให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อว่ามีความเป็นไปได้น้อยหรือเป็นเรื่องยากที่จะพยายามแสดงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยเชิงปริมาณภายใต้กระบวนทัศน์แบบหลังปฏิฐานนิยมครั้งต่อไป ควรออกแบบวิธีการศึกษาแบบพหุระดับ (Multi-level analysis) โดยการนำตัวแปรแฝงระดับกลุ่ม อาทิ ครอบครั้ว ห้องเรียน ชั้นเรียน หรือสถาบันการศึกษา เป็นต้น มาร่วมวิเคราะห์ด้วย นอกเหนือไปจากการวิเคราะห์อิทธิพลจากตัวแปรแฝงระดับผู้เรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการเพียงอย่างเดียว

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ (Mixed methods research) ภายใต้กระบวนทัศน์แบบปฏิบัตินิยม (Pragmatism) โดยใช้รูปแบบคู่ขนานเข้าหากันแบบยืนยันผลลัพธ์เชิงปริมาณ (The data-validation variant) ซึ่งเป็นแบบการวิจัยที่ต้องการยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบเชิงปริมาณที่ได้จากการใช้ข้อคำถามแบบปลายปิด ซึ่งทำได้โดยการเพิ่มข้อคำถามเชิงคุณภาพแบบปลายเปิดจำนวนไม่มากนักไว้ในแบบสอบถามหรือแบบสำรวจเชิงปริมาณ แล้วนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมาใช้สนับสนุนข้อค้นพบเชิงปริมาณซึ่งได้มาจากการวิจัยเชิงสำรวจ การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจึงอยู่ในเครื่องมือเพียงชิ้นเดียว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2555). ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากรของจังหวัดสงขลา ณ เดือนธันวาคม พ.ศ.2555. วันที่ค้นข้อมูล 10 เมษายน 2556, จาก กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เว็บไซต์: http://stat.bora.dopa.go.th/cgi-bin/people2_stat.exe?YEAR=55&LEVEL=1&PROVINCE=90%23%CA%A7%A2%C5%D2&DISTRICT=&TAMBON=
- คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สวนดุสิตโพลล์. (2555). *เด็ก ปัจจัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาทุจริตที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). *สรุปผลการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาแนวทางในการสร้างจิตสำนึกและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน*. กรุงเทพฯ.
- เอแบคโพลล์. (2555). *ประเมินคุณธรรมจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐและข้าราชการไทยในสายตาเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 12 – 24 ปี ที่พักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ.
- Ajzen, I. (2014). The theory of planned behaviour is alive and well, and not ready to retire: a commentary on Sniechotta, Presseau, and Araújo-Soares. *Health Psychology Review*. <http://dx.doi.org/10.1080/17437199.2014.883474>.
- Ajzen, I. (2012). The theory of planned behavior. In P. A. M. Lange, A. W. Kruglanski & E. T. Higgins (Eds.), *Handbook of theories of social psychology* (Vol. 1, pp. 438-459). London, UK: Sage.
- Ajzen, I. (2011). The theory of planned behavior: Reactions and reflections. *Psychology & Health*, 26 (9), 1113-1127.

- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50, 179-211.
- Ajzen, I., & Sheikh, S. (2013). Action versus inaction: Anticipated affect in the theory of planned behavior. *Journal of Applied Social Psychology*, 43(1), 155-162.
- Alt, D. (2015). Assessing the connection between self-efficacy for learning and justifying academic cheating in higher education learning environments. *Journal of Academic Ethics*, 13(1), 77-90.
- Ballantine, J.A., Larres, P. M., & Mulgrew, M. (2014). Determinants of academic cheating behavior: The future for accountancy in Ireland, *Accounting Forum*, 38(1), 55-66.
- Beck, L., & Ajzen, I. (1991). Predicting dishonest actions using the theory of planned behavior. *Journal of Research in Personality*, 25, 285-301.
- Blaikie N. (2009). *Designing Social Research: The Logic of Anticipation*. Cambridge: Polity.
- Bouville, M. (2010). Why is cheating wrong? *Studies in Philosophy and Education*, 29, 67-76.
- Busch, P., & Bilgin, A. (2014). Student and staff understanding and reaction: academic integrity in an Australian university. *Journal of Academic Ethics*, 12(3), 227-243.
- Chiao-ling, h., Shu Ching, y., & An-sing, c. (2015). The relationships among students' achievement goals, willingness to report academic dishonesty, and engaging in academic dishonesty. *Social Behavior & Personality: An International Journal*, 43(1), 27-37.
- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences*. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Cornell University. (2015). *Academic misconduct*. Retrieved March 12, 2015. From <http://www.dfa.cornell.edu/dfa/treasurer/policyoffice/policies/volumes/academic/misconduct.cfm>

- Craig, R., & Dalton, D. (2014). Developing a platform for a culture of honest inquiry and the academic construction of knowledge in first-year students. *International Journal for Educational Integrity*, 10(1), 56-69.
- Ekahitanond, V. (2014). Students' perception and behavior of academic integrity: a case study of a writing forum activity. *Turkish Online Journal of Distance Education (TOJDE)*, 15(4), 150-161.
- Freire, C. (2014). Academic misconduct among Portuguese economics and business undergraduate students: a comparative analysis with other major students. *Journal of Academic Ethics*, 12(1), 43-63.
- Fornell, C., & Larcker, D.F. (1981). Evaluating structural equation models with unobservable variables and measurement error. *Journal of Marketing Research*, 18 (1), 39-50.
- Garson, G.D. (2014). *Partial Least Squares: Regression and Structural Equation Models*. North Carolina, NC: Statistical Publishing Associates.
- Ghias, K., Lakho, G.R., Asim, H., Azam, I.S., & Saeed, S.A. (2014). Self-reported attitudes and behaviours of medical students in Pakistan regarding academic misconduct: a cross-sectional study. *BMC Medical Ethics*, 15(43), 1-14.
- Giluk, T. L., & Postlethwaite, B.E. (2015). Big five personality and academic dishonesty: a meta-analytic review. *Personality and Individual Differences*, 72, 59-67.
- Hair, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2014). *A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM)*. Thousand Oaks: Sage
- Hair, J. F., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2011). PLS-SEM: Indeed a silver bullet. *Journal of Marketing Theory and Practice*, 19(2), 139-151.

- Hair, J.F., Sarstedt, M., Ringle, C.M., & Mena, J.A. (2012). An assessment of the use of partial least squares structural equation modeling in marketing research. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 40 (3), 414-433.
- Henning, M.A., Malpas, P., Manalo, E., Ram, S., Vijayakumar, V., & Hawken, S.J. (2015). Ethical learning experiences and engagement in academic dishonesty: a study of Asian and European pharmacy and medical students in New Zealand. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 24(1), 201-209.
- Henseler, J., Ringle, C. M., & Sinkovics, R. R. (2009). The use of partial least squares path modeling in international marketing. *Advances in international marketing*, 20, 277-319.
- Henseler, J., & Sarstedt, M. (2013). Goodness-of-fit indices for partial least squares path modeling. *Computational Statistics*, 28 (2), 565-580.
- Henseler, J., & Georg, F. (2010). Testing moderating effects in PLS path models: an illustration of available procedures. In Vinzi, V.E., Chin, W.W., Henseler, J., & Wang, H. (Eds.). *Handbook of Partial Least Squares: Concepts, Methods and Applications* (pp.713-735). Heidelberg: Springer.
- Hsiao, C. (2015). Impact of ethical and affective variables on cheating: comparison of undergraduate students with and without jobs. *Higher Education*, 69(1), 55-77.
- Hughes, J.M., & McCabe, D.L. (2006). Understanding academic misconduct. *Canadian Journal of Higher Education*, 36(1), 49-63.
- Indiana University. (2015). *Code of student rights, responsibilities, and conduct*. Retrieved March 12, 2015. From <http://www.indiana.edu/~code/code/responsibilities/academic/index.shtml>
- Küçüktepe, S. E. (2014). College students' cheating behaviors. *Social Behavior & Personality: An International Journal*, 42101-111.

- Lowry, B. & Gaskin, J. (2014). Partial least squares (PLS) structural equation modeling (SEM) for building and testing behavioral causal theory: when to choose it and how to use it. *IEEE Transactions on Professional Communication*, 57(2), 123-146.
- McClung, E.M, & Schneider, J.K. (2015). A concept synthesis of academically dishonest behaviors. *Journal of Academic Ethics*, 13(1), 1-11.
- McCrink, A. (2010). Academic misconduct in nursing students: behaviors, attitudes, rationalizations, and cultural identity. *Journal of Nursing Education*, 49(11), 653-659.
- Miller, A., Shoptaugh, C., & Wooldridge, J. (2011). Reasons not to cheat, academic-integrity responsibility, and frequency of cheating. *The Journal of Experimental Education*, 79, 169-184.
- Park, E., Park, S., & Jang, I. (2014). Clinical misconduct among South Korean nursing students. *Nurse Education Today*, 34(12), 1467-1473.
- Passow, H. J., Mayhew, M. J., Finelli, C. J., Harding, T. S., & Carpenter, D. D. (2006). Factors influencing engineering students' decision to cheat by type of assessment. *Research in Higher Education*, 47, 643-684.
- Qualls, R. C. (2014). The relationship between disciplinary practices in childhood and academic dishonesty in college students. *College Student Journal*, 48(3), 362-374.
- Razek, N. A. (2014). Academic integrity: a Saudi student perspective. *Academy of Educational Leadership Journal*, 18(1), 143-154.
- Rehman, R. R., & Waheed, A. (2014). Ethical perception of university students about academic dishonesty in Pakistan: Identification of student's dishonest acts. *The Qualitative Report*, 19(7), 1-13.

- Ringle, C. M., Wende, S., & Will, A. (2005). *SmartPLS 2.0.M3*. Hamburg: SmartPLS, <http://www.smartpls.de>.
- Sarstedt, M., Henseler, J., & Ringle, C. M. (2011). Multigroup analysis in partial least squares (PLS) path modeling: Alternative methods and empirical results. *Advances in International Marketing*, 22, 195-218.
- Stone, M. (1974). Cross-validated choice and assessment of statistical predictions. *Journal of the Royal Statistical Society*, 36(2), 111-147.
- Stone, T.H., Jawahar, I.M., & Kisamore, J.L. (2010). Predicting academic misconduct intentions and behavior using the theory of planned behavior and personality. *Basic and Applied Social Psychology*, 32, 32-45.
- Stone, T.H., Kisamore, J.L., Jawahar, I.M., & Bolin, J.H. (2014). Making our measures match perceptions: do severity and type matter when assessing academic misconduct offenses? *Journal of Academic Ethics*, (12)4, 251-270.
- Teddlie, C., & Tashakkori, A. (2009). *Foundations of Mixed Methods Research: Integrating Quantitative and Qualitative Approaches in the Social and Behavioral Sciences*. California, CA: Sage.
- The University of Edinburgh. (2015). *Academic misconduct*. Retrieved March 12, 2015. From <http://www.ed.ac.uk/schools-departments/academic-services/students/undergraduate/discipline/academic-misconduct>
- University of California. (2015). *Definitions & examples of academic misconduct*. Retrieved March 12, 2015. From <http://sa.berkeley.edu/conduct/integrity/definition>
- University of Toronto. (2015). *What is academic misconduct?* Retrieved March 12, 2015. From <http://www.artsci.utoronto.ca/osai/The-rules>

- Wei, T., Chesnut, S.R., Barnard-Brak, L., & Schmidt, M. (2014). University students' perceptions of academic cheating: triangulating quantitative and qualitative findings. *Journal of Academic Ethics*, 12(4), 287-298.
- Williams, S., Tanner, M., Beard, J., & Chacko, J. (2014). Academic misconduct among business students: a comparison of the US and UAE. *Journal of Academic Ethics*, 12(1), 65-73.
- Wong, K.K. (2013). Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) Techniques Using SmartPLS. *Marketing Bulletin*, 24, 1-32.
- Yukhymenko-Lescroart, M.A. (2014). Ethical beliefs toward academic dishonesty: a cross-cultural comparison of undergraduate students in Ukraine and the United States. *Journal of Academic Ethics*, 12(1), 29-41.

ภาคผนวก

**แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ
ของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา**

เรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

1. การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา
3. แบบสอบถามในการวิจัย มีทั้งหมด 6 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1	เจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ	จำนวน 2 ข้อ
ตอนที่ 2	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ	จำนวน 7 ข้อ
ตอนที่ 3	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ	จำนวน 3 ข้อ
ตอนที่ 4	เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ	จำนวน 6 ข้อ
ตอนที่ 5	พฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ	จำนวน 18 ข้อ
ตอนที่ 6	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน 5 ข้อ

4. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน คำตอบของท่านจะมีคุณค่ายิ่ง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ดร.อิสรระ ทองสามสี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

แบบสอบถามตอนที่ 1

เจตคติต่อพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ตรงกับเจตคติของท่านมากที่สุดในช่องใด
แล้วกา ลงในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. นักเรียน/นักศึกษาสามารถทุจริตในการสอบได้หาก ไม่มีใครรู้					
2. ท่านยอมให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกข้อสอบถ้า พวกเขาร้องขอ					

แบบสอบถามตอนที่ 2

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดในช่องใด
แล้วกา ลงในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. โรงเรียน/สถาบันของท่านมีนักเรียน/นักศึกษา ประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ					
2. ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาใน โรงเรียนสถาบัน/ของท่านทุจริตในการสอบ					
3. ในรอบปีที่ผ่านมา ท่านสงสัยว่ามีนักเรียน/นักศึกษาใน โรงเรียน/สถาบันของท่านลกรายงานผู้อื่น					
4. เพื่อนบางคนทุจริตในการสอบและไม่ถูกจับ					
5. ในห้องเรียนของท่านมีการลอกการบ้าน					
6. ในห้องเรียนของท่านมีเพื่อนเอาการบ้านมาให้ลอก					
7. ในห้องเรียนของท่านมีการทุจริตในการสอบ					

แบบสอบถามตอนที่ 3

การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ตรงกับเจตคติของท่านมากที่สุดในช่องใด
แล้วกา ✓ ลงในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. เป็นเรื่องง่ายหากท่านต้องการทุจริตในการสอบ					
2. เป็นเรื่องง่ายหากท่านจะลอกการบ้าน หรือรายงาน จากนักเรียน/นักศึกษาคนอื่น					
3. การลอกการบ้าน รายงาน หรือทุจริตในการสอบเป็น เรื่องปกติสำหรับห้องเรียนของท่าน					

แบบสอบถามตอนที่ 4

เจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ตรงกับเจตนาของท่านมากที่สุดในช่องใด
แล้วกา ✓ ลงในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ท่านจะขอลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นที่ ทำเสร็จแล้ว					
2. ท่านจะให้ผู้อื่นช่วยทำรายงานให้ แต่ท่านจะอ้างกับ ครู/อาจารย์ว่าทำด้วยตนเอง					
3. ท่านจะลอกข้อสอบนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่าง การสอบ					
4. ท่านจะนำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบ					
5. ท่านจะนำอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้อง สอบ เช่น เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น					
6. ท่านจะคัดลอกเนื้อหารายงานมาจากอินเทอร์เน็ตมา ทั้งหมด โดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม					

แบบสอบถามตอนที่ 5

พฤติกรรมการประพฤติตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ตรงกับพฤติกรรมของท่านมากที่สุดในช่องใด
แล้วกา ✓ ลงในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

ข้อความ	ทุก ครั้ง	เกือบ ทุกครั้ง	บ่อย ๆ	บาง ครั้ง	ไม่ เคย
1. คัดลอกข้อความหรือประโยคต่าง ๆ ทั้งหมดมาใส่ใน รายงานโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม					
2. ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทั้งฉบับมา เป็นของตน					
3. ลอกรายงานของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นบางส่วนมา เป็นของตน					
4. ให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นทำรายงานให้ ทั้ง ๆ ที่ครู/ อาจารย์สั่งให้ทำคนเดียว					
5. เปิดโอกาสให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นลอกคำตอบ ของท่านระหว่างการสอบ					
6. ลอกคำตอบของนักเรียน/นักศึกษาคนอื่นระหว่างการ สอบด้วยวิธีการต่าง ๆ					
7. นำเอกสารหรือหนังสือที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้อง สอบ					
8. นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นช่วยท่านทำงานในห้องเรียน โดยที่ครู/อาจารย์ไม่อนุญาต					
9. ใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ล่วงรู้ข้อสอบก่อนการสอบ					
10. นักเรียน/นักศึกษาคนอื่นยื่นคำตอบให้ระหว่างการ สอบ					
11. สร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ล่วงรู้ ข้อสอบ					
12. สร้างความสนิทสนมกับครู/อาจารย์เพื่อให้ได้คะแนน สอบดีขึ้น					

ข้อความ	ทุก ครั้ง	เกือบ ทุกครั้ง	บ่อย ๆ	บาง ครั้ง	ไม่ เคย
13. แพลและเรียบเรียงข้อความหรือประโยคต่าง ๆ มาใส่ ในรายงานโดยไม่ได้ทำการอ้างอิง/บรรณานุกรม					
14. ทำรายงานให้นักเรียน/นักศึกษาคนอื่น					
15. มีส่วนร่วมในการทำรายงานเป็นกลุ่มน้อยกว่าคนอื่น					
16. ใช้รายงานฉบับเดียวทำส่งครู/อาจารย์มากกว่าหนึ่ง รายวิชา					
17. เพิ่มขนาดตัวอักษรและขอบกระดาษเพื่อให้ได้จำนวน หน้าของรายงานมากยิ่งขึ้น					
18. นำเอกสารที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าห้องสอบแต่ไม่มี โอกาสใช้ลอก					

แบบสอบถามตอนที่ 6
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแต่ละรายการตรงกับความจริงของท่านในช่องใด แล้วกา
ลงในช่องนั้นเพียงช่องเดียว

- เพศ ชาย หญิง
- ศาสนา พุทธ อิสลาม อื่น ๆ
- อายุ ปี
- ภูมิลำเนา เขตเทศบาลนคร เขตเทศบาลเมือง
 เขตเทศบาลตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- อาชีพหลักของผู้ปกครอง ราชการ/รัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานรัฐ
 บริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง
 เกษตรกร อื่น ๆ

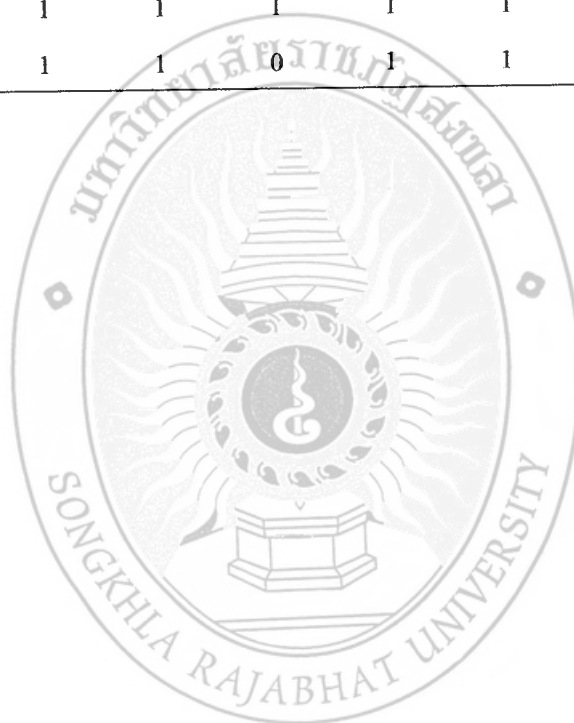

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง

ตอนที่	ข้อ	คะแนนพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	AB1	1	1	1	1	1	1.0
	AB2	1	1	1	1	1	1.0
2	SN1	1	1	1	0	1	0.8
	SN2	0	1	1	1	1	0.8
	SN3	1	1	1	1	1	1
	SN4	1	1	1	1	1	1
	SN5	1	1	1	1	1	1
	SN6	1	1	0	1	1	0.8
	SN7	1	1	1	1	1	1
3	PBC1	1	1	1	1	1	1.0
	PBC2	1	1	1	1	1	1.0
	PBC3	1	1	1	1	1	1.0
4	I1	1	1	1	1	1	1
	I2	1	1	1	1	1	1
	I3	1	1	1	1	0	0.8
	I4	0	0	1	1	1	0.6
	I5	1	1	1	1	1	1
	I6	1	1	1	1	1	1
5	B1	1	1	0	1	1	0.8
	B2	1	1	1	1	1	1
	B3	1	1	1	1	1	1
	B4	1	1	1	1	1	1
	B5	1	1	1	1	1	1
	B6	1	1	1	1	1	1
	B7	1	1	1	1	1	1
	B8	1	1	1	1	1	1
	B9	1	0	1	1	1	0.8

ตอนที่	ชื่อ	คะแนนพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
5	B10	1	1	1	1	1	1
	B11	1	1	1	1	1	1
	B12	1	1	1	1	1	1
	B13	1	1	1	1	1	1
	B14	1	1	1	1	1	1
	B15	1	1	0	1	1	0.8
	B16	1	1	0	1	1	0.8
	B17	1	1	1	1	1	1
	B18	1	1	0	1	1	0.8

การคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

1. ตัวแปรแฝงเจตคติต่อพฤติกรรมการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.825	2

ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation
AB1	2.33	2.506	.707
AB2	2.13	1.982	.707

2. ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประพุดิตัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.934	7

Item-Total Statistics				
ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
SN1	17.97	41.106	.844	.920
SN2	18.21	39.384	.813	.921
SN3	17.93	39.924	.820	.921
SN4	18.45	39.042	.710	.932
SN5	18.03	40.249	.808	.922
SN6	18.41	41.180	.750	.927
SN7	18.86	37.337	.809	.922

3. ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.935	3

Item-Total Statistics				
ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
PBC1	5.21	7.313	.894	.882
PBC2	4.69	7.793	.807	.951
PBC3	5.00	7.571	.897	.881

4. ตัวแปรแฝงเจตนาเชิงพฤติกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.976	6

Item-Total Statistics				
ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
11	11.04	50.184	.889	.975
12	11.32	48.448	.906	.974
13	11.50	48.407	.975	.967
14	11.43	47.217	.936	.971
15	11.46	48.999	.914	.973
16	11.29	50.508	.920	.972

5. ตัวแปรแฝงพฤติกรรมกรรมการประพฤติดัวไม่เหมาะสมทางวิชาการ

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.992	18

Item-Total Statistics				
ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
B1	30.74	455.584	.874	.992
B2	31.26	455.892	.976	.991
B3	31.11	458.333	.934	.991
B4	31.19	452.772	.956	.991
B5	31.26	458.199	.955	.991
B6	31.22	451.718	.969	.991
B7	31.37	455.627	.967	.991
B8	31.26	456.584	.938	.991
B9	31.11	453.949	.872	.992
B10	31.26	451.123	.954	.991
B11	31.26	451.969	.959	.991
B12	31.30	455.678	.950	.991
B13	31.07	455.225	.957	.991
B14	31.22	452.333	.957	.991
B15	30.96	462.652	.769	.992
B16	31.19	453.618	.920	.991
B17	31.04	457.114	.931	.991
B18	31.19	452.772	.897	.991

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล	อิสระ ทองสามสี
วัน เดือน ปี เกิด	18 สิงหาคม พ.ศ. 2515
สถานที่เกิด	จังหวัดลพบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	160/89 หมู่ 4 ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
ประวัติการศึกษา	ปร.ค.(การจัดการ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ Certificate in PhD academic research programme, Massey University, New Zealand
สถานที่ทำงาน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

